

GELECEK

GÜRKAN ADAM

sosyolog_@mynet.com

GİRİŞ

Denklik arayışlarının son kısmı, bu senaryodur. Fakat arayış elbette bitmeyecektir. Denklik arayışları sadece benim gözümde elli yıllık arayışın resmedilmesidir. Birinci ciltten itibaren bu arayış okuyucuya verilmeye çalışıldı. İkinci kitap “erkeklikten babalığa geçiş” ve üçüncü kitap “moment kuşak”tır. Moment kuşağı yazmak istemiyorum! O kuşaktan birisi yazsın, kendi geleceğini, sorunlarını çözümlerini anlatsın istiyorum! İkinci kitabı da çok sonra yayımlamayı düşünüyorum.

Birinci ve dördüncü ciltler bence daha önemliydi. Hayalleri içmiş Türk düşüncesinin (!) tarihi sorunlarını başka biçimlerde göstermek gerekiyordu. Çünkü,

1) Onaltı devlet kurup yıkılmasına engel olamadığımız devletçilik geleneğimiz var. Bu gelenekten tek yadigar “mutluluk veren kitap”tır. Osmanlıda idam edilen yere “siyasetgâh” denilirdi. Dolayısıyla bu coğrafyanın nelerden mutlu olduğu bellidir. İnsanları mutlu etmenin yolları siyaset değildir. Siyaset geleneği olmayan bir toplumda, toplumun geleceği siyasi olarak anlatılmaz, ütopya olarak anlatılır veya anlatılmalıdır!

2) Denilebilir ki: Bu insanların ütopya geleneği de yoktur! Ütopyaların kaynağı Doğu toplumlarıdır. Üretim biçimlerinin gelişimine göre ütopyalar, kapitalistleşir; nihayetinde, bugün ütopyalar, üretimin-teknik-siyasetin-gelecek bilimcilerinin oyuncağı durumuna gelmiştir. Ütopyalar da ideolojik aygıt durumuna gelmişlerdir. Sinema bunun en belirgin örneğidir. Bilimkurgulaşan her senaryo seyirciye sunulan ön verilerdir. Böylece tepki sınırı ölçülür! Demek ki seksen üç yıllık cumhuriyet toplumumuzda bir elin parmaklarını geçmeyen yazılı ütopya örnekleri mayası zihinlerde tutmasa da senaryolaşan ütopyalar her gün ekranlarda dikte ettirilmektedir.

Nasıl bir toplumda yaşamak istediğini hiç düşünmemiş toplumumuzda gelecek kurgusu görsel olarak ve ütopya olarak verilmeliydi. Ütopyanın(dördüncü kısmın) senaryolaştırılma nedeni budur.

3) Yağma kültüründen gelen insanımızın hayalleri de “armut piş ağzıma düş” biçimindedir. Şans topu, iddia ve at yarışlarından kazanılan para üzerine hayaller şenlenir(!) Miras cilasını da unutmayalım; daha geçen gün gazetelerde, annesini öldürüp malı yemek üzere gencecik çocukların nasıl katil olduğu haberi vardı! “Emek değeri”, “artı-ürün üzerindeki siyaset” gibi siyasi laflar insanımıza çok uzak... Demek ki insanımıza en yakın olabilecek fikirler üzerinden ütopya geliştirilmeli... İnsanımıza yeni fikir de verebilmeli! Bu coğrafyaya uygun olarak erkek için: yemek, eğlence, kadın ve gezidir; Kadın için: çocuk, yerleşik ve kadın ağırlıklı hayattır. Şu halde yazı konusu aynı olsa da Alev Alatlılıyla, sonuçlar ve gerçekliklerin sunumu farklı olacaktır.

Alev Alatlılı ülkenin parçalanacağı endişesiyle kâbus görmektedir; ben, kişiliklere uygun yönetimlere ayrılmış yerel bölgeler görmekteyim. Kâbus gördüğüm de yok! Fakat iyi-kötü olacağı tartışılmalıdır. Bir ütopya bunu tartışmaya açmaz ancak akıllarda tartışma konuları bırakılmalıdır.

Sonuç olarak: Senaryoda eleştirilecek çok husus var. Bunlar: Meramı iyi anlatmıyor; bu konuları ilk kez senden duyuyoruz; sinema diliyle yazılmamış; hiçbir senaryo tiyatroyla başlayıp sinemayla bitirilmez; Konuşmalar kısa; sinopsisle olmaz sadece, tretman ve storyboard da lazım; mekân ve eylem tasvirleri yeterli değil! Vs vs. Bu eleştirilere cevap bulmak kolay:

1) Ben nasıl yazarsam yazayım, senaryo, yönetmenin gözünde değişecektir! İlk halinden belki eser bile kalmayacaktır. Yönetmen olarak okuyucunun hayal etmesi ve boşlukları doldurması için yeterli kısaltmalar yapılmıştır.

2) Tretmanı okuyarak kolaya kaçılmasını istediğim için bu bölümü yazmayı gereksiz gördüm. Sinopsisle yetinin!

Sanırım başka türlü eleştiri gelemeyecektir.

Bu senaryo “denklik yasası teorisi”ne uygun bakış açısıyla yazılan bir ütopya. Moment kuşağın önüne gelebilecek problemlerin bir bölümünü göstermek istedim. Türkiye’nin geleceğinin enseyi karartacak cinsten olmadığını, kararmış ensenin ancak bugünkü kadar olabileceğini göstermek istedim! Umarım filmi de yazılan gibi olur(!)

31 Ekim 2006, İzmir

SİNOPSİS

Konu elli yıllık gibi bir yakın gelecekte, Türkiye’de geçmektedir.

Moment kuşağın parti programı ve devrimi, Erdoğan’ın AB uyum süreci için çıkardığı yasaları, özellikle de yerel yönetimler yasasını yaşam biçimi ve insanlaşma bütünlüğü olarak aşamamıştır. Türkiye konfederatif kent örgütlenmesine ayrılmıştır.

Böyle bir toplumsal yapıda İzmir’de (sanayi kenti) sözleşmeli felsefe öğretmenliği yapan Bora ve Alp yaz tatilini doğa ve insan partisinin kurduğu kadın ve çocuk kentinde geçirmek için motorlarıyla yola çıkarlar.

Yol boyunca, Bora ve Alp, göremedikleri devrimin insanların hayatına nasıl yansıdığına şahitlik edeceklerdir.

Kadın ve çocuk köyündeyse onları ummadıkları insan ilişkileri beklemektedir. Kadın yönetimindeki köy önce Bora’ya oyun oynayacaktır; ardından film çekimi için köyde kalan Alp’in senaryosu çalınacaktır.

Yeni yaşam biçimi arayışına çıkan Bora ve Alp, her kişinin ayrı yorumladığı yasa ilişkilerine girmek istemeyerek ayrılacaklardır köyden.

Senaryoda, elli yıl sonranın insan ilişkilerinin de bugünden farklı olmayacağı (Siyasal coğrafya ve yasalar nasıl olursa olsun), insanların varoluşunun yasalarla değil insan ilişkileriyle yürütülebileceği sorgulanmaktadır.

KARAKTERLER

ALP- Bora’nın en yakın arkadaşı. Felsefe öğretmeni. Yaşı 28. Alkolik olmaya yakın, sakin, düşünceli bir tiptir. Fazla konuşmayı sevmez. Meltemle evlidir.

BORA- Alp’in en yakın arkadaşı. Felsefe öğretmeni. Yaşı 32. Evli. Alp’ten daha cesur ve atak. Cinselle ve eğlenceye kaçık tiptir. Alp’ten daha kiloludur.

MELTEM- Alp’in eşi. Yaşı 28.

ÖZGÜR- Doğa ve insan partisinin şaşmaz savunucusu. Köydeki otorite... Yaşı 47.

SAADET- Erkekleri elde tutmak için Berfin’le yarışan Berfin’in en yakın arkadaşı. Yaşı 22.

BERFİN- Kürt kızı. Saadetle gizli anlaşamamazlıkları hep vardır. Özgür’ü değil Kava’yı örnek almakta ve otoritesini sevmektedir. Kadınların otoritesinden ziyade başına buyrukluğa yeğleyen biridir. Yaşı 20.

TUNA- Özgür’ün otoritesine hayrandır. Özgür’ü örnek almaya çalışır, saadet gibi... Bekârdır. Fakat çocuklu insanlara gıptayla bakmaktadır. Özgür gibi sanayi insanlarını sevmemektedir. Yaşı 30.

MEDYA- Köyün kısırı, eğreti gelini... Yaşı 29.

MELDA- Gezgin. Yaşı 23.

KAVA- Köyün yerlisi, Barış gibi. Köyü Kürtleştiren ve yabancılardan korumak isteyen biri... Alp’in senaryosunu değişikliğe uğratarıp Alp’i sınamak isteyen sinema kulübü üyesi. Yaşı 36.

BARIŞ- Kava’nın yakın arkadaşı. Sinema Kulübü üyesi... Yaşı 30.

FIGÜRANLAR- (Homoseksüeller kadın ve çocuk köyündekilerden daha güzel olmalı; müşteriler (tiyatro bölümündekiler halktan seçilmeli, sinema bölümündeki köye girmeden önceki sahnedeki müşteriler, bisikletliler, çadırda kalanlar ve yaşı otuzun altında olan kadın köyü sakinleri tamamen marjinal tiplerden oluşturulmalı) çocuklar(en büyüğü on yaşını geçmemeli)) Bunlar haricindekiler sıradan insanlardan oluşturulmalıdır.

KISIM I

(SAHNE-I)

(Karı-koca yatakta televizyon seyretmektedirler)

MELTEM- Bu ne soğuk böyle... Güya İzmir'deyiz! Beş aylık kışı çekilir gibi değil. Sanki kışı çok kısaymış gibi evlere kalorifer döşememişler.

ALP- Ne bileceklerdi küresel ısınmanın olacağını, mevsimlerin buzullaşacağını. (pencereyi göstererek) Al sana İzmir, kar altında...

MELTEM- (Dalgındır)Aşkларın ilkbaharı, sonbaharı olacak mı kim bilir? (biraz serzenişlidir)İçim üşüyor! (cilveli) Hayatım, çayı demledin mi?

ALP-(bir şeylerin farkına varmış gibidir)Demledim, demledim. Hadi bir koşuda kap da getiriver. Sıcak sıcak ısınalım. İçimiz alevlensin... Aşkı ısıtmıyor galiba içini...

MELTEM - (sinirli ve nazlıdır) Ben donuyorum diyorum, sen çayı getir diyorsun! Git kendin getir.

ALP- Kızım binlerce yıl atalarımı buzullara av için siz ve çocuklarınız gönderdi. Erkekler soğuğa dayana dayana, kendi cinsini dayanıklı yaptı. Şimdi sıra sende; çık mağarandan ve buzullara karşı ateşsiz yürüyen ilk kadın sen ol!

MELTEM - Yaaa!

ALP- Sen bunu yaparak tarihe genetik harflerle yazılacaksın, tüm Y kromozomları senden bahsedecek.

MELTEM - (alaycı tavırla) Yaaaaaaa!

ALP- Nasıl Cengiz Han'ın soyu Y kromozomunda görülüyorsa, sen de kadın tarihinin "buzul güzeli" seçileceksin...

MELTEM - Ben çay içmek istemiyorum.

ALP-(sinirlenir) Off! Yeter! Çay acıdı ateşin üzerinde, getir hadi!

(Kadın isteksizce çayı getirmek için odadan çıkar. Rüzgârın sesi artmaktadır. Alp televizyondan gelen seslere dikkat kesilir)

TELEVİZYON- (spiker) Kaynana Semra Hanım küresel ısınmaya karşı uyardı! (Kaynana Semra Küresel ısınma üzerine konuşmaktadır) Şimdi efendim (ince ses tonuyla vurgulayarak), dünyadaki karbonmonoksit miktarını fosil yakıtları, yani fosil yakıtları artırıyor. Sanayileşmiş ülkeler, en çok da ABD kullanıyor bu benzini, petrolü beyefendiciğim... Bakınız biz anamızdan-babamızdan böyle görmedik, gelinlerin ahlakı da belki bundan bozuldu.

ALP- (türkü biçiminde söylemektedir)Çağa gel, bostana gel; çağa gel bostana gel vaay vaay... (gülerek)Solcular Semra'yı kiraladı herhalde! Buna bir de Panter Emeli ekleyeceksin(!) Ne günlere kaldık!(kanalı değiştirir)

TELEVİZYON- (spiker)Polis kapkaççılara karşı uyardı! Hükümet yetkilileri, sokaktaki çetelere ve uyuşturucu kullanımına sert çıktı! Erman Hoca uyardı tavuklar ibne yapabilir!(Alp kanalı değiştirir) Erman tavukları hormonsuzdur, afiyet olsun...

ALP- Afferim size...

TELEVİZYON-Günün son uyarısı da meteorolojiden geldi: don olaylarına karşı dikkatli olunmasını istedi!(Alp kanalı değiştirir) Bakınız Hulki Bey, Türkiye satıldı diyorum! Büyük bir oyunun içindeyiz! Vatan-millet elden gitmiş, borç uğruna çıkarılan yasalarla geleceğimiz ipotek altına alınmış, yılların tuzağını bugün daha iyi fark ediyoruz. (ağlamaktadır)Hulki Bey...(Hulki Bey söz alır) İnsanlar neden bir şey yapmıyor? Demek ki memnun halinden, diyebilir miyiz? Bu konuda uzman bir profesörümüz var hattımızda... Aloo? (Profesör konuşur) Alo, Sayın Hulki Fındıkiçi... İyi akşamlar, diyeceğim şu: Ben bilsem ne bilsem ne... Anlatabildim mi? Soğuktan, parasızlıktan ve tüketim bağımlılığından kendi önünü, geleceğini düşünemiyor. Oldu mu canım?

ALP- İnsanlar iyice oldu anlaşılın... Bunlar da böyle besleniyor...

TELEVİZYON- (Hulki konuşmasına devam eder) Profesörümüzün bu tavrı için başka bir profesörümüz hattımızda...

ALP- Hayat ne tuhaf oldu böyle...

(Televizyonda aksakallı bir dede görünür)

TELEVİZYON- Beğenmiyorsan değiştir... Zorlamıyorlar ya?

Oğlum, kanalı değiştir, hayatının kanalını değiştir! (dede televizyonda kaybolur)

ALP- Neydi bu şimdi? Reklâm mıydı acaba? Ne reklâmı canım? Kim bilir? (kendi de inanmamakta, gülmektedir)Ekran ciniydi herhalde(!)

(Alp kanalı değiştirir; Meltem içeri girer)

MELTEM – (gülerek) Genetiğim değişsin diye fazladan kaldım; tarih sayfalarında silik gözüksün istemem adımın.

(Çaydanlığı sobanın üzerine koyar ve yatağın üzerine uzanır)

ALP- (Meltem'in konuşmasını algılamamaktadır) Hıı; tabi, iyi olmuştur herhalde.

MELTEM- Buzullara karşı benimle dövüşecek bir çocuk istiyorum Alp; duyuyor musun?

ALP- Çaycı istiyorsun yani...

TELEVİZYON- Çayınız Mı bitti; sorun değil; Çart kart bir bardak çayı 12 eşit taksitde bölüyor.

ALP- Ekstra puanlara da çaycıyı verir bunlar(!)

TELEVİZYON- Hiç sorun etmeyin, param yok demeyin, şimdi alın 2 yıl sonraya 6 taksit yapalım.

ALP- Taksit taksit çocuk yapmayı denesene Meltem(!)

MELTEM- Denemedenden olmaz(!)

TELEVİZYON CİNİ- Kanalı değiştir oğlum.

(Karı-koca ne olduğunu anlayamazlar. Donakalırlar bir süre. Şaşırırlar. İkisi de korkudan bayılırlar. Televizyondan aksakallı dedenin başı çıkmaktadır)

TELEVİZYON CİNİ- Ne öte dünyadan geldim ne cinim. Tekniğin dedesiyim. Serbest dolaşan bir fikirim, düşünceyim. Arasına yalnızken görünürüm kadınlara fakat cin sınırlar beni, doktor yerine hocalara okutmaya giderler, asıl hocalar çarpar kendilerini hiç bilmezler mi?

(Aksakallı ihtiyar sahnenin köşesinde yer alan sandalyeye oturur. Bu köşede masa, masanın üzerinde bilgisayar ve masa etrafında iki sandalye daha vardır)

MELTEM- Alp, Alp kalk hadi.

ALP- Sürünün peşindeyiz, sesiz ol.

MELTEM- Ne sürüsü? Kalk hadi!

ALP- Bufa... Aaaha! Sabah olmuş. Akşam ne gördük öyle? Sen de gördün değil mi?

MELTEM- Tabi ki gördüm! Fazla hassas dönemimdeyim diye de düşündüm. Çok gerçekçiydi.

ALP- Hırsız mıydı acaba? Yoksa rüya mı? Kâbus mu?

MELTEM- Hepsini gerçekti sanırım... Aksakallı biriydi. Televizyondan çıktı. Bayılmışım. (gülerek) İnsan bir reklâmı bu kadar mı gerçekçi yapar canım...

ALP- Ne reklâmı be! Ne diyorsun!

MELTEM- Televizyon virüsleri ve hekırları da türedi diyorlar...

ALP- Ne saçmalıyorsun sabah sabah?

MELTEM- Eee, teknolojiye bu kadar yabancı kalırsan olacağı buydu! Al dedim sana bir cep telefonu! İnsanlar artık bilgi peşinde koşmuyor, bilgiyi kısa mesaj atıyorsun bilgi cebine geliyor.

ALP- Yahu, ben bufalo görüyorum, aksakallı dedeyi görüyorum sen ne diyorsun anlam veremiyorum!

MELTEM- Teknoloji diyorum. İyice yaşlandın diyemiyorum ama teknolojiyi takip et diyorum.

ALP- Ben fikir oyunlarının kuşağıyla ilgiliyim. 19. ve 20. yüzyıla gönül bağım var.

MELTEM- Her şey değişir diyen bir kuşığı torunusun ama...

ALP- Aldığımız formasyonu hak ediyoruz kuzum.

MELTEM- İyi halt ediyorsunuz! Dünyayı git bir dolaş; bak bakalım okuduğın kitaplara benziyor mu?

ALP- Sen çok biliyorsun ya? Neyse, benden fazla dolaşmış olmana verecek cevabım yok.

MELTEM- Sen hiç bu kentin dışına çıkmadın ki...(İkisi de sandalyeye oturan ihtiyarı görür. Görmemezliğe verirler. İkisi de hem dedeye hem de birbirlerine bakarlar. Görmemezlikten gelme oyunu devam eder.)

ALP- Kahvaltayı hazırla da yiyelim.

MELTEM- Bir kere olsun sen hazırla diyeyim de...(gözü ihtiyara takılır) Bugün de ben hazırlasam fena olmaz sanırım, Tarihle oyun oynamaya gelmez.

(Hızla odadan çıkar)

(Alp, ihtiyarın yanındaki sandalyeye oturur. İhtiyarı görüp-göremediğinden emin değildir.)

ALP- Teknoloji ne kadar da ilerlemiş... Düşünce hırsız mıydın acaba? Polisler bu yolu mu deniyor bu yüzyılda. 1984 romanının filmini mi izliyorduk akşam, kim bilir?

(Televizyonu açmaya gider. Vazgeçer. İhtiyarla göz göze gelirler. Cesaretini toplar.)

ALP- Zihnen tanışıyor muyuz? Sizden televizyondan bir tane daha çıkar mı? Arkadaş istiyor musunuz yanınıza?

TELEVİZYON CİNİ- Ben metinlerde, fikirlerde, hayatta aranan düşünceyim. Doğanın ve toplumun aklyım. Televizyondan çıkmadım. Senin aklımdayım. Cin değilim. Teknoloji virüsü hiç değilim... Dehriyim...

ALP- Ne manyak bir şeysin böyle? İnsanları korkutuyorsun! Yatak odama giriyorsun! (çekinip-sıkılarak) Bak seni bu halinle kimse anlamaz ve dinlemez. Şimdi sen nesen yani? Yoksa ben mi akıl hastasıyım? Karar vermem gerekir.

TELEVİZYON CİNİ- Ben maddeyim, böyle anlıyorsan, ama doğanın akli sadece insanda bulunur; ben insanlığın kaybettiği aklyım. Düşüncelerde varolurum. Asıl vicdan benim.

(Alp, Meltem'in geldiğini görmemiştir. Meltem Alp'in kendi kendine konuştuğunu sanmaktadır. İhtiyar Meltem'e görünmez olmuştur. Meltem ihtiyarı görmediği için mutlu fakat kocasının kendi kendine konuşmasını hayretle izler)

MELTEM- Canım, kendinde misin? Cini bırakamadın galiba. Bak nefis kahvaltı hazırladım sana.

ALP- (arkasını döner)Sen yemeyeceksin galiba...

MELTEM- Tabii ki yiyeceğim.

ALP- Neden o zaman sana yaptım diyorsun?

MELTEM- Ben de atıştıracağım, başlama yine...

TELEVİZYON CİNİ- Bak, sen, hormonsuz domates, kekik çayı, zeytinyağı, kepek ekmeği yiyorsun; o, sahte bal, bol şekerli kara çay, kaşar peyniri, reçel... Sen radyasyon yayıyor diye cep telefonu almazken, o, batı tıbbına teslim olmuş, sanayi ürünleriyle çocuğunu da ölümüne bağlamak istiyor. Kaynana Semra Hanım bile bundan iyidir. Bak söylemedi deme.

(Alp gülmektedir. Meltem olan bitenden habersizce yemeğini yemektedir)

MELTEM- Bana gelirken kontur alır mısınız? Bütün gün okuldayım, çıkamam dışarı...

ALP- (dalgındır) Anlıyorum. İşimiz ne? Hamallık!

MELTEM- Uçmuşsun yine. Al, bu da parası.

TELEVİZYON CİNİ- Seni zehirliyor bu kadın. Üç-beş lokma için çalıştığın yetmiyor, kadının hamallığını da yapıyorsun. İnsanlık tarihi senin gibilerle dolu...

ALP- Yani?

MELTEM- (Alp'in gözünün içine doğru bakarak) Alo, ben buradayım! Hey dünyalı ben dostum(!) Dünyadan Alp'e, cevap ver Alp!

ALP- Tamam be tamam! Ver parayı, hadi sen git. Kendini fazla hırpalatma okulda! (Ne demekse bu şimdi diyerek mırıldanır)

(meltem kapıdan çıkarken mırıldanır ve kapıyı hafifçe çarparak çıkar)

MELTEM- Bir de bununla uğraşıyoruz, iyi mi?

ALP- Hep böyleydi; hiç değişmedi...

TELEVİZYON CİNİ- Sen de hiç değişmedin! Şu haline bak! Aynı bezginlikle yıllarca aynı beyin konforuyla toplumda çürüyorsun. Bir de genç olacaksın!

ALP- Sosyoloji deliler koğuşı dedik de... Hiç böyle olacağım aklıma gelmezdi. Neden beynim kendini provoke etsin ki? Hazır kafayı yemişken, çocuk mu yapsak acaba; vakit geçer belki...

TELEVİZYON CİNİ- Sen bu kafayla ve bedenle ancak çürüğü çıkarırsın.

ALP- Bazen çok acımasız oluyorum kendime... Hem de kendi beynimle. Tamam, sen haklısın, ne iyi bir işim ne de iyi bir hayatım var. Beslenme bozukluğu cabası... AB'ye de giremedik ki kaçalım gezgin olalım. Ulusal sınırlar yetmiyormuş gibi bir de kent yasaları çıktı başımıza.

TELEVİZYON CİNİ- Aklına güven. İnsan iki yüz liraya sorunsuz beslenir.

ALP- Manyak mısın? Delirt diye seni mi gönderdiler başıma?

TELEVİZYON CİNİ- Tüm ilaç bağımlılığı, yemek ve içme kültürü tamamen sanayi çöplüğüdür; içki-sigara değildir sadece taksitli intihar, ölüm tüm bu kültür diye bildiklerindir.

ALP- Bak bunu iyi dedin. Günümü seninle geçireceksem sigaraya başlasam iyi olacak. Benden bu kadar, gidiyorum.

TELEVİZYON CİNİ- Bekle, nereye?

ALP- meyhaneye, kerhaneye, kahvehaneye... Sana ne?

TELEVİZYON CİNİ- Benden böyle kurtulamazsın ki... Ben hep seninleyim.

ALP- Hasta mısın nesin? (telaşlanır)Hasta benim yahu!

(Üzerine ceketini alır ve hızla kapıdan çıkar)

TELEVİZYON CİNİ- Kaçamazsın! Benim ebem sensin! (sinsileşen ses tonuyla) Kaçamazsın!

(dışarıdan Alp'in sesi duyulur)

ALP- Hay ebeni de... Ebeliğimi de...

KISIM II

(Sahne-II)

(Alp ve Bora türkü kafededirler; servisleri kadınlar yapmaktadır. Sahnede üç masa vardır. Meyhane ganyan bayiiine yakındır. Arkadaki masada bir kişi içmektedir. Yanlarındaki masada iki sarhoş sohbet etmektedir.)

(Televizyon cininin konuşmaları sahnenin üzerine yansıtılan projektörle olmaktadır. Cinin yanında arkadaşları vardır.)

(Alp içkinin tesiriyle sarhoştur. Bora'nın ve televizyon cininin konuşmalarından sıkılmaktadır.)

BORA- Ne iyi olurdu be... Hayat yaşlılıktan başlayıp gençliğe doğru gitseydi ve hayat baston gezdirmekle başlardı nefis bir orgazmla biterdi. Ya da...

ALP- Oğlum bırak şu internet sohbetlerini, meyhane sohbetine dönelim.

BORA- Sana da ne desek yaranamıyoruz. Ne yapalım? Getirdin sabahın köründe... Ne işimiz var bu saatte? Sef-şef-şeftaliyi gördün mü? Yeni galiba?

TELEVİZYON CİNİ- Maaşı burada yediğine göre, Pazar güzelini tanıyacak tabi... Üstadım sen ne diyorsun bu cinsellik konusunda

TELEVİZYON CİNİ (Darvin) II- Yeniden oynatalım derim ya da şöyle söyleyeyim: Doğada eşi dişi seçer, erkek doğanın soytarısıdır. Tabi bu görüşlerim evlendikten sonra oluştu; kaçtım taa Galaspagos'a kadar...

TELEVİZYON CİNİ- Karından mı?

TELEVİZYON CİNİ (Darvin) II- Karımdan, kendimden, tüm fikirlerden... Yeniden doğabilmek için kaçtım...

ALP- Ulan bir ben mi kaçamıyorum bu beyin takımından. Birken iki oldular... Yahu ne yapacağım ben sizinle?

(Bora kızla konuşmaktadır. Kıza randevu vermektedir.)

BORA- Kız her sattığı biradan komisyon alıyormuş. Biralarm karşılığında telefonu koparttık. Ulan, dünya batıyor sen kumru gibi düşünüyorsun; hiç olmazsa iki cilveli iş kap da gözün arkada kalmasın. Kasma kendini rahatla... Bak burası en dipteki cennet... (gülerek) Belki de görüp göreceğin tek cennet!

ALP- Bırak dünya işlerini şimdi. İçimde bir huzursuzluk var.

TELEVİZYON CİNİ (Darvin) II- Bize huzursuz diyor hınzır.

BORA- Oku oku ne olacak bunun sonu? Bilgi cesareti öldürür! Ne yapsın aç adam Shakespeare'in kitaplarını? Başka iş mi vardı? Biz hâlâ şanslı insanlarsınız. Üzülme bu kadar. Fazla içmedendir bunlar.

ALP- Felsefe'nin arabeski de senin gibilerle oluyor!

BORA- Ya ne olacaktı ya? Senin gibilerle de tesellisi(!) Bezmiş, umutsuz ama mutlu, amaçsız ama günü kurtarmak tek şiar olmuş; geç gelişmiş ülkenin az gelişmiş insanıyız! Görmeyeli ne kadar da gamlı olmuşsun. Fikirler benim değil, daha doğarken beni kavramlarla tanımlamış oluyorlar. Doğarken kendime yabancıyım zaten. Neden daha fazlasını düşünecekmişim?

(Konuşmalar yan masalardan dinlenmektedir. Yan masadan biri el sallar)

RASİM(bar çalışam)- Ağabey, kusura bakma birayı yan masadan gönderdiler.

ALP- Futbol konuşmalarını böldün adamların(!)Fikirler binlerce yıldır şarapla kutsanır; olacak o kadar. Ha bira, ha şarap...

(Bora arka masaya teşekkür eder.)

BORA- Bak burası erkeklerin terapi merkezi gibi... Öğütleri tabletlere yazmışlar. Kadınları da üreyimden kopartıp kendi oyun alanına çekmişler. Değiştiremediğin sistemin nimetini sorgulamayacaksın(!)

ALP- (duvardaki yazıyı okur) “delikanlısın derler, canından ederler; yitsin derler malından ederler”

(Masaya bir bayan yaklaşır)

NİMET- İstersen birlikte okuyalım; şeker çocuk, tuzlu çocuk...

BORA- (Alp'e doğru konuşur) Kasılmayı bırak, tuzlu çocuk(!) Kendiliğinden cinsel çorbanın içine girmelisin. Değil mi kız?

NİMET- Sana benzer...

BORA- Ben şeker çuvalıyım ona göre...

NİMET- Seni tanıdık. Merakım karşımdaki...

ALP- Şu an seni istemiyorum.

NİMET- Aman be! Ne haliniz varsa görün!

BORA- Bunlardan sokaklarda binlerce var(!) Değişimin dibindeki boşluktur bunlar! Eroin satar, porno film çeker... Ummadığın taştır, baş yarar...

ALP- Bu dediklerin hep buralarda oluyor mu hakikatten?

BORA- Ne o kitaplarda okuyamadın mı bunları?

ALP- Okumayla ne ilgisi var bunların? İnternetteki cinsel sitelerde olan kadın sayısından yola çıkarak da bu sonuca varmıştım. Ama yanı başında görmek tuhaf kaçıyor insana...

BORA- Ne buldun?

ALP- Her sitedeki kadın sayısını 100 kabul ettim, porno site sayısıyla çarptım, 500 milyon çıktı. Çin 1,5 milyar, Hindistan ve Afrika ülkelerini çıkardım 1,700 desek toplamına 3 desek veya 4 ne fark eder... Kalanın altıda biri kadarı bu iş için çalışıyor. Anlatabildim mi? Bir de bunlara ışıkçısı, fotoğrafçısı, koruması zartı ve zurtunu da ekle.

BORA- Yani bunu düşündün(!)

TELEVİZYON CİNİ- Âlem kafayı yemiş üstad(!) Bizi bile pazarlar bu sistem!

TELEVİZYON CİNİ(Marks) III- Satacak emek bile kalmamış! Bedeni de mallaştığına göre, ufukta sürüncemedeki insanı görebili- yorum.

TELEVİZYON CİNİ- Bu emekten sayılıyor mu?

TELEVİZYON CİNİ(Marks) III- Sayılıyor tabi...

TELEVİZYON CİNİ- Erkek tarihte insanlaşma tuzağına doğanın dışıya verdiği eleme gücüyle düşmüştü. Şimdi eleme erkek egemenliği ile sistemin elinde... Kadınlar da haklı... Kocasından daha çok para veriyor sistem; o da açıklarını tatmin etmek istiyor. Ona uygun bakım kürleri hazırlıyor, sistemi ona uydururken hem kendi ölümünü hem de dışının ölümünü hazırlıyor. Kadınları da erkeklerden farklı bir ölüm beklemiyor.

(Masaya iki kişi yaklaşır)

HOMO- (Bora'ya)Ne diye ikide bir kadın-erkek diyorsun? Bunun bir ortası yok mu canım? Bak bize "insan" diyorlar, homo(!) Asıl insan bizim ayol(!) Bakın bi, insan nasıl olurmuş, bakın. Bir sigaran var mı Bora? Ne bu yeni mal mı getirdin?

BORA- Oha be çüş artık!

HOMO- Şaka be şaka. Tanıyorum Alp'i...

BORA- Serdar, Allah aşkına git başka masada çevir homo geyiğini, yeterince geriyorsun beni zaten.

HOMO- Sana da laf söylenmez oldu?

BORA- Şeker çocuk lafına gıcık oluyorum hepsi bu! Ne lan bu! Şeker kıtlığından beri ettiğiniz tüm laf bu! Yahu Serdar yıllardır söylerim git kestir şunu. Bir işi bile beceremiyorsunuz. İki meme takmakla olmaz oğlum bu işler!

HOMO- Kes be kes! Seninle konuşulmaz artık!

BORA- Bir işi tam yapamı görsem ben de kestireceğim. Şu kentin haline bak! Hâlâ memeliyi biz temsil ediyoruz oğlum tıp kitaplarında... Al işte biri gider biri gelir...

MÜREN- Ben de seni gördüğüme sevindim Alp...

BORA- Selam vermeyin bakalım...

ALP- Nereden geliyorsun ya?

MÜREN- Senin gidemediğin yerlerden... Okullar bize bu imkânları sunmasaydı, değil mi Alp? Hâlâ öğrenci peşinde mi koşturuyorsun?

ALP- Sayılır.

MÜREN- Bırak okuma işlerini gel bu sektörün içinde krallar gibi yaşa!

ALP- Görüyoruz krallığınızı(!)

MÜREN-Hay salakçım! Bunca zor dediğin, beğenmediğin işte ev-araba, hatta emekliliğimi bile kazandım.

ALP- Ben de kefen parasını ayırdım sayılır(!)

MÜREN- (Bora'ya anlatır)Bu hep böyledir; okulda buna kitaplı tilki derlerdi. Bir gün sevgilisini gördüm, kızın gözleri mosmor, ilaç kullanıyormuş. Kim bilir kıza hangi kitapla işkence yapıyordu(!) Dedim buna "kıza ne olmuş böyle" ne dese beğenirsin? Psikoloji deneyi için kullanıyormuş. Ne manyaklık bu böyle?

ALP- Senin başka müşterin yok mu bugün? Günü kurtardın mı?

MÜREN- Ne oldu? Kız öldü mü? Şşş, vatandaş(!)

ALP- Ne bileyim ne oldu!

MÜREN- Tohumuna para mı verdik değil mi ya(!) Hadi bana eyvallah: Müşteri nakittir, beden vakit(!)

(Müren ve Homo bardan çıkar.)

ALP- Ulan ne biçim bir pisliğin içine gömülmüşüz böyle! Anlıyor musun Bora? Hayatımın akışını dımt yapıyorum!

TELEVİZYON CİNİ- Ben de...

BORA- Ağabeycim meyhane değiştirmek bize iyi gelebilir?

ALP- İstersen gezegen değiştir. Ne olacak ki? Sütümüzle, genimizle, kültürümüzle, kavramlarımızla yine aynı inşayı kurup yıkılacağız!

BORA- Ne demiş atanlarımız? “tecavüz kaçınılmazsa zevk alacaksın”; ağabeycim, neşemizi bulalım. Bunca parayı neşe bulalım diye veriyor belediye encümenleri. Bari bugün bulalım, bakarsın yarın yine başka yerde buluruz. Günler çuvala girmedi ya? Bak hazır kafan çakır, güneş rakı burcunu kovalıyor, ben sana hemen bir fıkra anlatayım; sonra yine kafa yorarsın derin mevzulara tamam mı?

ALP- ...

TELEVİZYON CİNİ(Marks) III- Bu küçük burjuvayla ne işin var senin...

TELEVİZYON CİNİ- Katlanmak gereksiz, git evine. Karını dinle daha iyi...

TELEVİZYON CİNİ(Darvin) II- Elemek lazım bunları toplumdan.

BORA- Bir baba bir de oğul yamyam varmış; bunlar ormanda gezinirken bir kadın yakalamışlar. Çocuk babasına: hemen yiyelim çok acıktım demiş; babası: oğlum bunu eve götürelim evdekini yeriz demiş.

(Küçük bir çocuk arka masadaki adamın yanına gelir.)

ÇOCUK- Baba, annem çağırıyor! Ekmek yiyecekmışiz.

BABASI- Ekmek mi yiyecekmışiz sadece(!)

ÇOCUK- Annem öyle de dedi.

BABASI- Sen git birazdan gelirim.

ÇOCUK- Baba bu kadınlar neden böyle giyinmiş?

BABASI- Bunlar bize demokrasi getirip-götürüyorlar; annen evde giyinik dolaşiyor ya, sana bana emir veriyor(!)

(çocuk anlamsız bakışlarla dışarı çıkar)

BORA- Arkadaşa benden bira ver Rasim.

RASİM- Geldi bira, gitti bira...

ALP- Tazele bakalım! Akşamın gelişinin şerefine...

BORA- Bu biraları Meleklerle içelim mi?

ALP- İçelim bakalım; batan gemiyi terk etmeyelim.

(Bora içeri giren kadınlara işaret eder)

MELEK- Ooooo... Okumuş tayfalar buradaymış...

ALP- Biz de sizlerin tecrübelerini konuşuyorduk.

MELEK- Niye?

ALP- Tez konusu yapalım istiyoruz(!) Fantezi olsun, vakit geçsin istedik.

TELEVİZYON CİNİ- Bak sen... Alkol dilini çözdü bu adamın... Barbar medeniyetin güzelliğine kapıldı; nasıl da öldürüyor kendini? İç bakalım, iç oğlum...

MELEK- Erken başlamışsınız bugün.

BORA- Sen geç geldin. Rasim boş bırakma bizi...

RASİM- Görüyorum... Dördü tamamladınız hayırlısıyla ağabeycim(!)

ALP- Yeni bir meyhane bulmanın vakti geldi.

BORA- Yine burası kötünün en iyisi Alp! Bin türlü bataklığın ortasındayız!

MELEK- Yıllarımız geçti burada; buradan çıkış da bulamadık. Başka şehirleri anlatıyor arkadaşlar... Aynı batakhaneye yuvası... Değişen hiçbir şey yok.

TELEVİZYON CİNİ- Demek çürüyüş ve çöküş böyle bir şey. Oropuluğun yaygınlaşması, müşteri hizmeti bilincinin gelişmesi, kentten kasabaya doğru Pompei'nin yaygınlık kazanması... Hastalıkların ve kent kokusunun artması, tam bir trajedi... İnsanlık trajedisidir... İyi ama bu kader mi?

MELEK- Ne yapacağız bilmiyorum. Elimde olanı satıyorum zaten. Ev kirasıyla asgari ücret karşılanmıyor.

BORA- Biz neşemizi bulalım dedik, sen dert küpü çıktın.

ALP- Hep senin hikâyelerini dinleyecek değil ya burası...

MELEK- Bizde laf çok...(Boranın yanağından makas alır)

BORA- Bizde de para çok demek isterdik ama nafiye...

MELEK- Amman! Para için değildi bu konuşmalar. Hayatı değiştirecek bir şey lazım. Çıkıp gelmemek var ama olmuyor. Hani dedeler derler ya: domates ekip mutlu oluyorum, tavuk besliyorum falan; belki öyle bir şey lazım. Buralardan kurtulmak... Çok mutlu olurum sanırım.

ZELİHA- Zevk için yapmıyor kimse ama çıkış yok. Mecburiyetten anam...

BORA- Bak bu laflardan sonra sizinle yatılmazda...

ZELİHA- Ben sana fıkra anlatayım da neşen yerine gelsin(!) Bektaşî erene sormuşlar: Oruçlusun kadın geldi cilvelendi, ne yaparsın? Eren: Orucun kazası olur ama kadının olmaz demiş.

TELEVİZYON CİNİ- İlk defa bir kadından fıkra dinledim...

(Gülüşmeler, barda, Yaşa! Sesleri...)

BORA- Neşemiz gelmedi ya neyse... Gece bitiyor Alp?

ALP- Farkındayım...

(Arka masaya bir kadın oturmaktadır, telaşlıdır)

KADIN- Tamam mesajı ben gönderdim, aldın mı? Hı, tamam şimdi oturuyorum.

ZELİHA- Şanslı kadın. İş bulmuş(!)

KADIN- Ayol tamam!

ALP- mesajı aldın mı diye telefon ediyorlar? Ne oluyor bize Allah aşkına? Sosyalleşmek için teknolojinin hamallığını çekiyoruz.

MELEK- Biz işe çıkıyoruz arkadaşlar...

ALP- Buna da iş diyorsunuz ya...

ZELİHA- Bunu da yapamayanlar var...

BORA- Yolunuz açık olsun(!)

ZELİHA- Mersi canım.

(Diğer kadını gözleriyle aşağılayarak dışarı çıkarlar)

ALP- Bırakıp gidelim bu kenti Bora.

BORA- İyi de nereye?

ALP- yeni duamız bilimin varsayımları, birbirimize her gün yeni teorik sureler vazediyoruz.

BORA- Çok derinden girdin(!)

ALP- Filozoflar gibi yorumluyoruz evreni; değiştirmek için kığımızı kaldıramıyoruz.

BORA- Niye kaldırayım ki? Ben memnunum(!) Yapış tarzımızla, konuşmalarımızla biz bu kültürün evladız.

ALP- Önce eylem vardı!

BORA- Bir sure rakı alalım mı?

ALP- Ne diyorsun?

BORA- Bak ne geliyor aklıma Neruda'dan...(birkaç saniye duraklar)

ALP- Hadi bekliyorum!

BORA- ...

ALP- E, oğlum nereye gittin? Dünyada mısın?

BORA- Şuradaki kadın diyorum... Bu cilveyle seni bile tavlardıyordum.

ALP- Türkü bar mı kerhane mi belli değil...

RASİM- Ağabey bunu yan masadan gönderdiler...

ALP- Oldu mu sana şinanay...

BORA- Hadi daveti boş bırakma oğlum...

ALP- Ben bu şekilde daha fazla yaşayamam.

TELEVİZYON CİNİ- Sadede gelelim...

TELEVİZYON CİNİ (Marks) III- Yaşam tarzını değiştir sen.

BORA- Ne yapalım?

ALP- bu bataktan kısa süreliğine de olsa kurtulalım.

BORA- Ne yapalım?

ALP- Yeni yerler keşfine çıkalım. Tatili bol mesleğin olanaklarını kullanalım!

BORA- Sıkıcı hayatımıza macera diye telaş, korku, açlık, ne olduğu belirsiz insan suretlerini ekleyeceğiz.

ALP- bunlardan farksız olup olmadıklarını nereden biliyorsun?

BORA- Denemek istemiyorum desem? Rakı içmeyi yeğlerim mesela...

ALP- Beyinde toplum biçimleri arasındaki mesafe, bir duble rakı kadardır. İçelim köleleşelim... İçelim Köroğlu olalım... Veya Kava olalım. Ne olalım?

BORA- Fazla içmeyelim.

ALP- İçelim gidelim.

BORA- Nereye?

ALP- Şüpheye doğru...

BORA- Evin yolunu iyice şaşırılmaya başladım(!)

ALP- Sen geç dalganı. Ben yaşantının varlığımdaki mücadelesini görmek istiyorum.

TELEVİZYON CİNİ- Kendine geldiğini görmek sevindirici...

TELEVİZYON CİNİ (Marks) III- Marksist olacak bu adam.

TELEVİZYON CİNİ (Darvin) II- Bundan anca gezgin olur.

BORA- İçmeyelim en iyisi.

ALP- Hafta sonu nasıl olsa okullar kapanıyor. Gelirsen motorunla ve gerekli gördüğün eşyalarla gelirsın.

(masadan kalkarlar)

BORA- Düşünmek için vaktim var nasıl olsa.

ALP- Pazar günü 10'da, garajdayım.

BORA- Yengeye ne diyeceğiz?

(Sesler dışarıdan gelmektedir)

ALP- Bir şey demeye gerek yok. Bu hem tatil hem ruh aydınlanması.

BORA- Ampullüğü ne zaman bırakacaksın bakalım(!)

ALP- Senin açlığınla doğru orantılı...

BORA- Birden böyle bir karar almak için bu kadar içmeli miydik?

ALP- Alkol aklın yongasıdır.

BORA- Senin aklına da ampulüne de...

ALP- Gelmeyebilirsin...

BORA- Düşüneceğim...

(İkinci televizyon karesinde görüntü(Bora'ya ait Televizyon cini görüntüsü) açılır-kapanır. Perde kapanır. Sahneye beyaz perde iner ve konu film olarak devam eder)

SENARYO

(Sahne 1)

(Garajın önü. Alp motosikletin üstünde beklemektedir. Eşyalarını kontrol eder)

ALP- Neyin umudu? Git bakalım! Nereye gideceğim bakalım! Hıyar herif hâlâ ortalarda görünmüyor! Her şey tamam gibi sanki... Battaniye, çakı, ateş, alet takımı... Barınma araçları... Korunma araçları... Beslenme araçları... Paramız da var... En gerekli araç(!) Senin de ömrün dolacak ahbap; bir gün sen de tarih olacaksın... Bir gün gelecek tüm yerleşik hayat gibi tarih olacaksın. Bir gün beni sisteme bağlayan tüm ilişkiler gibi senin de sonun gelecek... Ver gazı Alp kendine; ver bakalım... Motosikletli yolcular içindir bu tür gazlar... Bisikletle yolculuk bir tür inat sanırım. Pişik kremi de almadım... Yavaş yavaş gitmeli kentten. Gelen gelirdi şimdiye kadar.

(Alp gitmek üzereyken)

BORA- Alp! Alp! Bekle be adamım!

ALP- Sonunda! Yalnızlıktan kurtuluşun sesi geliyor... Ne o çeyizini toplamışsın. Tatile mi yoksa(!)

BORA- Geç dalgalı (!) İnsanlar aç, sen macera peşindesin. Senin peşine takılıyoruz, bizi de bozacaksın!

ALP- Kafana takma. Bu kentten bir halt olmaz.

BORA- Ne almak lazım bilemedim. Parayla hallederiz nasıl olsa. Nereye gidiyoruz? Ne zamana kadar gidiyoruz? Neden gidiyoruz?

ALP- Hiçbir yere gidiyoruz(!) Daha doğrusu, bizim gibilerin huzurlu olabileceği bir yere gidiyoruz.

BORA- Benim iki buçuk ayım var. Gerisini sen yalnız halledersin(!) plan program yok mu yani?

ALP- Ne planı? Tek planım var o da şu yolu takip etmek. Ne bileyim ben... Giderken düşünürüz.

BORA- Gazeteleri taradım sabah... Birkaç işçi eyleminden başka bir şey yoktu. İşçi eylemliliğini takip edelim?

ALP- Bırak allhaşkına... Nerede çok dilenci varsa orada çürüme kokmaya başlamıştır.

BORA- Hiç olmazsa gördüklerimizi fotoğraflar, yerel gazetelere gönderirdik...

ALP- Aklın hâlâ parada mı senin?

BORA- Kentlerden uzak mı yaşayacağız?

ALP- Doğa henüz ölmedi. Kök toplar yine besleniriz. denizlerde balık bitmedi. Kitaplarımı sattım. Bolca param var... Daha başka yollar deneyelim.

BORA- Sıkıldım... Hadi gidelim nereye gidiyorsak.

ALP- Gidelim.

BORA- Kitapları kime sattın?

ALP- İkinci el kitapçıya... Kamyonla geldiler eve. Nehire atmak ya da yakmak mı lazımdı(!) Gönlüm razı olmadı.

BORA- Bir tüccar gibi satmak geldi aklına(!)

ALP- Yıllarca ne diye yatırım yaptık sanıyorsun? Hanımlar takım takım eve yığınak yaparlar: yemek takımı, oturma grubu, misafir odası, nevresim takımı falan... Ben de kitaplara yatırım yaptım. Bu, erkeğin kaçma planıdır yani...

BORA- Gidiyorsak senin planın hazır gibi...

ALP- Sen gelinceye kadar kararsızdım inanır mısın?

BORA- Geç bunları!

ALP- En tehlikeli şey...

BORA- İnsanın bir fikre inanmasıdır!

ALP- İnsanın tutuculuğu bitmez. Yoksa değişimi bilemezdik.

BORA- Baştan söyleyeyim: Ben seni uzun uzun dinlemeye gelmiyorum.

ALP- Yapacak daha iyi bir şey bulamadığın için buradasın.

BORA- Şairane bilimsellikle biz ancak üç yüz kilometre gideriz(!) Başka insanlar tanımak gerek hepsi bu.

ALP- iç ve iç... Nereye kadar? Godot'u da beklemiyorsak neden bu sıkıntıyı bu kentte çekelim ki?

BORA- Hatunları annelerine şutlamak iyi oldu

ALP- Bunlardan feminist olsa ne olacak ki? Kör bunlar! Yerleşik hayat bunlar için kurulmuş, bunlar da keyfini sürüyorlar(!) Tüm ihtiyaçlar kadına göre şekilleniyor. Kent rejimi ölüm diyetine dönmüş haberleri yok! Yerlerinden kalkamıyorlar!

BORA- Üreyimden-üretim ilk geçen kadındı. Sen de haklısın, bugün üretim insan için yapılmıyor.

ALP- Rejim dilenciligi bunları... ..

BORA- Ne diye kızılıyorsun? Sen de o rejimin çocuğusun!

ALP- Her insan kendi hayatından sorumludur. İstediyin yeni bir hayatsa, gider arasın. Bu kadar kent var. Seç beğen yeni hayat kur...

BORA- Katalogdan beğenemedin mi?

ALP- Dedik ya kaçıyoruz... Beğeniyle ve dilemeyle de bir şey olduğu yok!

BORA- Pişik için bir şey aldın mı?

ALP- Almadım.

BORA- Pişik de doğa ve toplum yasalarının sonucudur değil mi?
ALP- Bizimki de kıymetli... Düşünemedim.
BORA- Yasa bizi ayıklıyor ama cezasını da veriyor..
ALP- Biz ayıklanıyoruz? Doğru gibi...
BORA- Taşın içindeki pirinç gibi...
ALP- Bizim gibiler için misafirhane açan kent yok mudur?
BORA- Bir sürü kent yasası var ne bileyim hangisinde ne var?
ALP- Yeni imarlaşma, yeni kent, yeni bir yaşam biçimi şart.
BORA- Pişik kremi şart! Kadınsız hiçbir şey olamaz!
ALP- Tamam, tamam... Yine geldik aynı konuya.
BORA- Kadın kenti diye bir yer duydum!
ALP- Patara'nın oradaki mi?
BORA- Evet.
ALP- Yine mi kadın peşine gidiyoruz(!)
BORA- Henüz sapıtmadıysak en normal bu!
ALP- Olur, gidelim diyorum.
BORA- Nasıl olsa gidinceye kadar birçok kenti de görmüş oluruz.
ALP- Sen planı yapmışsın da beni sürüklüyor olmayasın?
BORA- Plansız yola mı çıkılır? Senin aklına kaldıysak...
ALP- Her gün gazeteler bize boy boy plan çıkartıyor, okulda plan, evin oturma ve yatma planı, yollar nereye gidileceğine dair plandır... Hayatımız planlanmış, bir de bunu mu planlayacaktım.
BORA- Delirtme beni! Bunca yıl doğa ve toplum yasasıyla kafamı yedin; kent yasası yaptın, doğaya uygun imarlaşmadan söz ediyoruz, iki saat çalışıp geçinebilmenin ekonomisini planlıyoruz, sen şu tatili planlamadım diyorsun... Pes...
ALP- Aynen öyle diyorum.
BORA- Olanı ve olacağı beklemek iyi bir plan değildir.
ALP- Bugün böyle düşünüyorum yarın fikrim belki değişir.
BORA- Bazen beni geriyorsun.
ALP- Alkol saatimiz geliyor da ondandır(!) Bu gezi ikimize de iyi gelecek...
BORA- Mızımızlanmak yok ona göre...
ALP- ...
BORA- Neden gülmüyorsun oğlum.
ALP- Dur! Düşüceğim.

(Sahne 2)

(Yol üzerindeki çeşme başında, harita ellerinde konuşmaktadırlar)

ALP- Bak şimdi... Biz buradayız. Saatte 60 kilometre hızla gittiğimizi varsayarsak... Bu yol düz gibi görünüyor... Deniz kenarından yavaş yavaş tempolu biçimde, Didim'e doğru gideriz.
BORA- Güneşin alınımıza vurması hiç hayra alamet değil.
ALP- Şapka almadın mı?
BORA- Şapkalık iş değil bu... Hem yoruldum...
ALP- Hiç tanıdığımız yok mu buralarda?
BORA- Allah'ın .ittir etiği köyde ne işim olur?
ALP- Çay içilir!
BORA- Bu sıcakta ancak gölgeye uzanılır.
ALP- Ne mız mız adamsın!
BORA- Kendimi ateşte pişirecek kadar kafayı yemedim.
ALP- Benimle gelecek kadar yedin(!)
BORA- Bırak kahve aramayı...

ALP- Neme lazım... Herkes bir şey satma peşinde. Herkes para peşinde... Bir çay için değmez bu adamlarla sohbet...

BORA- Sağıcıdan solcusuna herkes aynen dediğin gibi...

ALP- Hava sıcaklığı 35.

BORA- Ben ancak gölgede yaşayabilirim.

ALP- Bir-iki saat sonra gideriz.

BORA- Sen istiyorsan git çayını iç. Ben buradayım.

ALP- Burası gayet iyi...

BORA- Bizim sularla sallama çay yapalım(!)

ALP- Olmuş mudur o kadar?

BORA- Olur, olur(!)

ALP- Yıllardır aranan devrim demek buymuş(!)

BORA- Abartma. Yanımıza su almayı unutmayalım.

ALP- İyi, buralarda sular akmaya devam ediyor...

BORA- Köylü iyi yere tezgâh kurmuş anlaşılır.

ALP- Bunlar devrimden nasibini almış da olabilir.

BORA- Kimler vardı ki buralarda...

ALP- İzmir'e bağlıysa kim olduğu çok da önemli değil. Bilmiyorum kim vardı. Muhtemelen Türkçü-ulusalcı-sağıcılar vardır.

BORA- Çalışmayı farz biliyorlar desene...

ALP- Senin gibi...

BORA- Sen çalışmanın içten mi geldiğini sanıyorsun?

ALP- Zorla terbiye mi ediliyoruz?

BORA- Bu sıcak konuşmayı erteleyelim. Gölgeğin tadını çıkar. Sonra konuşuruz.

ALP- Eşyalara göz-kulak ol. Köyü dolaşıp geleceğim.

BORA- İyi.

(Sahne 3)

(Alp köyden gelmektedir)

ALP- Hadi gidelim.

BORA- Neciymişler.

ALP- Yaşlı kurt...

BORA- Devrimin faydası bu...

ALP- Aman duymasınlar... Dönek bereketi olmuş buralar...

BORA- Bunca yoksulluk, açlık, nüfus, toprakların kıraçlaşması hiçbiri umurlarında değil mi yani?

ALP- Ne bileyim? Türkü kafe nasıl filmlerde namus timsali gibi gösteriliyorsa, bunlara da, devrim böyle anlatıldı herhalde...

BORA- Nasıl?

ALP- Bol kazançlı ticaret vaatedildi...

BORA- Ne gördün anlatsana...

ALP- Çay, garaj fiyatındaydı.

BORA- Yeterli(!)

(Sahne 4)

(Alp ve Bora ateşin başındadırlar.)

ALP- Sanırım çok insan bizim gibi yaşamak istiyor.

BORA- Belki. Şuraya bak! Hepsi ateş böceğini andırıyor... Neden onlarla tanışmıyoruz?
ALP- Onlar aradıklarımız değildir. Bunlar eşkiya bildiklerini avlayanlar da olabilir; pamuk işçisi de!
BORA- Bizim gibisi yok mudur ki?
ALP- Yolda onca bisikletli insan gördük... Belki onlardır.
BORA- Ne olursa olsun tanışmak iyi olabilir.
ALP- Şimdi mi?
BORA- Yok canım! Gece gece başıma bela almam.
ALP- Gündüz nasıl olsa rastlaşırız.
BORA- Belki de başka iş peşindedirler?
ALP- Biraz yapıcı ol. Misyonerleri diyorsun değil mi? Her bisikletliyi misyoner bellersek... Araba görmüyorum yollarda, farkında mısın?
BORA- Bunca zam insanı bezdirir tabi...
ALP- Salak herifler devrimi beceremediler.
BORA- Yaşam biçimi değişmeden, alelacele hükümet olmaya çalışmak... Eski dar kafalılık...
ALP- Bizim gibiler de vardır mutlaka.
BORA- Her akşam meyhanede gün öldüren?
ALP- Yeni yaşam biçimi arama cesaretini gösteren!
BORA- Oraya gidiyoruz ya...
ALP- Şeyinin keyfine gidiyormuşuz gibi geliyor bana(!)
BORA- Büyük mezarlardan çıkmak kolay mı sandın?
ALP- Her insan kıtlıktan çıkınca, birikimlerini gömeceği bir yer de olsun istiyor herhalde(!)
BORA- Tuvaletim geldi! Domuzun biri denk getirmesin(!) Korkmuyorum desem yalan olur!
ALP- İlk insanlar bu korkuyu yenmek için neler çekti? Anlarsın(!)
BORA- Sen dedin ya hemen anlarım. Demek büyü de buradan çıktı. Kim bilir(!)
ALP- Hadi git kokutma ortalığı! Üstünü de ört(!)
BORA- Ohaa! Daha çukur kazılacak desene!
ALP- Hadi oyalanma. Ben çalı çırpı toplamaya gidiyorum. Havanın keyfini çıkar. Bok kokan aslında sanayi gazıdır. Bu pisliklerden kurtulmak lazım...
BORA- Toprağa basmak ne güzel be kardeşim!

(Sahne 5)

(Vadideki çadırlardan kavga sesleri yükselir)

ALP- Bizi de sadede almasınlar!
BORA- Hiç anlaşılmiyor ne dedikleri.
ALP- Hiç ayırmam. Yesinler birbirlerini.
BORA- Silahlı külahlı adam bunlar!
ALP- Neyin kavgası olur bu saatte?
BORA- Ya şef olamamıştır, ya kadın bulamamıştır(!)
ALP- Açlıktan kavga çıkmıyor ne zamandır(!)
BORA- Kesin solcudur bunlar. Gönüllü işçi tayfasıdır.
ALP- Pek gönülleri yok galiba insanları yaşatmaya(!)
BORA- Bunlarınkı çocuk oyunu boşversene...
ALP- Yat uyu o zaman...
BORA- İyi geceler!

(Sahne 6)

(Vadideki çadırlardan iki el silah sesi duyulur)

(Sahne 7)

(Alp ve Boranın çadırı)

ALP- Yesinler birbirlerini.

BORA- Gömüsüne yardım mı etsek(!)

ALP- Bıçakla yatma vakti gelmiş. Dikkat etmeli!

BORA- Bundan sonraki saatler için iyi geceler.

ALP- Sana da!

(Sahne 8)

(Vadideki çadırlardan üç el silah sesi duyulur)

BORA- Kaç çadır vardı?

ALP- Çoğu gitti azı kaldı, sabırlı ol(!)

BORA- Halkın kurtuluşu böyle oluyor galiba.

ALP- Güvenliği kent yönetimine bırakırsan olacağı bu!

BORA- Güvenliği tamamen bırakmışlar(!)

ALP- Bu kent sınırlarından çıktığımızda kurtulmuş sayacağım kendimi!

(Sahne 9)

(Alp ve Bora çadırlarını toplamaktadırlar)

ALP- Gittiler galiba...

BORA- Ne biçim bir yönetimin içine düşmüşüz.

ALP- Yenilerini göreceğiz; bakalım onlara ne diyeceğiz.

BORA- Al birini vur ötekine. Ne oldu ki? Bunca yıl, devrim diye neyi getirdi bunlar?

ALP- Gezelim görelim(!)

BORA- Gazeteler yazıyor zaten nesine şüphe duyuyorsun?

ALP- İnsanlık umudu bitmez.

BORA- Biran önce gidelim başımıza bir iş gelmeden.

ALP- Gidiyoruz işte!

BORA- Tatili eziyet mi takip edecek göreceğiz...

(Sahne 10)

(Mekândan hızla ayrılırlar)

(Sahne 11)

(Kuşadası'nın içi. Yol görüntüleri)

BORA- Bir çay içip gidelim. Boğar bizi buralar.

ALP- Köylüsü oradaki gibiyse, hiç durmaya değmez.

(Sahne 12)

(Yol üzeri, benzinlik)

BORA- Biraz dinlenelim.

ALP- Ne olmuş o Kuşadası'na öyle?

BORA- Sanırım bütün kıyı şeridi aynı pislik içindedir!

ALP- Kıyı şeridinin denizi bitmiş. İnsanı bitmiş. Neresi kaldı? İnsanı bulamayacak mıyız?

BORA- Hedef belli nasıl olsa... Belki Datça 'nın köyleri biraz daha geç turizme açıldığından aradığımızı bulabiliriz.

ALP- Nasıl gidiyoruz? Aç bakalım haritayı yeni güzergâhı belirleyelim.

BORA- Didim'e sapmaya hiç gerek yok.

ALP- Hiç gaz kesmeden doğruca Bodrum'a?

BORA- Zor, ama değer(!)

ALP- Oradan Datça'ya mı?

BORA- Feribotla.

ALP- Gezelim görelim. Hedef gözünde tutuyor(!)

BORA- Buraları bitmiş. Balık bile avlayamayız. Turizm baltalanmasın, gelirimiz bozulmasın diye tüm bu kıyı şeridi Türklüğünü-Kürtlüğünü bırakıp topluca yabancı yalakası oldu. Bıktım bu haberleri okumaktan. Yok, kilise açmalar. Okullarda yabancı dillerin ders olarak çoğaltılması... Adamlar tam mirasyedi oldular. Kolay para bunları eğlence- sefa düşkünü yaptı.

ALP- Genetiktir(!)

BORA- Misafir severlikten, toprak satıcılığa ve ülke satıcılığına en iyi geçiş bu devrim yasası oldu. Konfederasyon alt yapısı tam ulus ötesi şirket mantığına denk düştü...

ALP- Tabi bizimkilerin kişilik parçalanışlarına da...

BORA- Bazen yazılarını görüyorum bunların, diyorlar ki: yaptığımız yasalar hiçbir surette değiştirilemez.

ALP- Ulus mantığını kentlere taşıdılar(!) Kişiliklerine, çıkarlarına uygun yaslar çıkarıyorlar desene(!)

BORA- Beğenmeyene de çek git diyorlarmış.

ALP- Devrimin amacını sanırım biz yanlış anladık(!)

BORA- Benzini fulle de gidelim.

ALP- Gidelim.

BORA- Ben su alıyorum. Şarjlık makinen var mı? Bekleyelim mi?

ALP- Yok!

(Sahne 13)

(Yol görüntüleri)

(Sahne 14)

(Akşamüzeri, benzinlik görüntüleri)

(Sahne 15)

(Gece. Bodruma giriş)

(Sahne 16)

(Bodrum. Sahil kenarı)

ALP- Hiç oturacak halim kalmadı.

BORA- Yatacak yer ayarlayalım. Motorları da güvenceye alalım.

ALP- Bul şuradan ucuz yollu bir pansiyon. Sabaha ne kaldı?

BORA- Bu gürültüde zor uyuruz.

ALP- Uyku sorun olmayacaktır.

BORA- Bunların eğlence merakı hiç değişmedi be kardeşim!

ALP- Tam bize göre.

BORA- Sanırım yaşlanıyorum.

ALP- Rakı saati de geçti.

BORA- Özlemedim henüz(!)

ALP- Bizimkisi sanayi kentiydi, bunlarıncı bacasız sanayi. Yok bir farkı anlaşılır.

BORA- Ben gideyim de yer bakınayım.

(Sahne 17)

(Bora otelciyle pazarlık yapmaktadır)

BORA- Zaten sabah olmak üzere(!)

OTELCİ- Ağabey önemli değil işler bu saatten sonra açılır bizde...

BORA- Neyse... Bir arkadaşına danışayım.

(Otele kadınlı erkekli bir grup insan girer)

(Sahne 18)

(Alp ve Bora sahildedir)

ALP- Ne bu surat?

BORA- Oteller dolu. Bizim oralar Sodom ve Gomoreyse buralar da Pompei!

ALP- Eeee?

BORA- Fahiş fiyat biçiliyor.

ALP- Ne için?

BORA- Delirtme beni! Karakaşın kara gözün için!

ALP- Anlamadım.

BORA- Sabah kahvaltısına kadın fiyatı da dahilmiş; anladın mı?

ALP- Turizm hani can çekişiyordu(!)

BORA- Camı böyle çekiştiriyorlar.

ALP- Sonuç?

BORA- Para vermeye değmez diyeceğim fakat daha fazla bu yorgunluğa dayanmam.

ALP- Turizme yatırım yapalım diyorsun(!)

BORA- Başka yere gidelim. Belki çadırılık yer buluruz.

ALP- Bunu senden duyuyorum.

BORA- Turizm benimle kalkınmasın ağabeycim.

ALP- Çok değiştin çok.

BORA- Hadi gidelim buradan. Feribot iskelesine gidelim. Bahaneyle uyuyacak yer buluruz.

Saat 4'e geliyor!

(Sahne 19)

(İskele girişi)

ALP- Kapalı burası...
BORA- Yaslanır uyuruz demirlere ne olacak sanki.
ALP- Bekçisi, polisi gelir birazdan.
BORA- Demirleri yemiyoruz ya...
ALP- Sızmıştır onlarda(!)
BORA- Bu kent insanları böyle uyutuyor.
ALP- Sessiz ol uyuyacağım.

(Sahne 20)

(Sabah saatleri. Gün ışıkmaktadır)

BORA- Kalk hadi. Birazdan açılır iskele.
ALP- Yemek mi yeseydik?
BORA- Açsan gidelim daha 2 saatimiz var.
ALP- Gidelim gitmesine de bu yorgunluk beni mahvetti.
BORA- Şimdiden alışmaya bak!
ALP- Beynim alışsa bedenim isyanda.
BORA- Sabahçı kahvesi var mıdır acaba?
ALP- İnsanlar yeni uykuya dalıyordur ne kahvesi.
BORA- Bu insanların hepsi eğleniyor değil ya?
ALP- Merkezde bardan başka bir şey yoktu.
BORA- Yürü hadi; bakarız.
ALP- balık halinde olmaz mı?
BORA- Balık mı kaldı?

(Sahne 21)

(Yollarda uyuyan insan görüntüleri vardır)

(Sahne 22)

(Balık hali)

ALP- Dağ taş bina.
BORA- Ne beklilyordun ki?
ALP- Bok kokusundan yaşanmaz buralarda!
BORA- Çaycı göründü.
ÇAYCI- Günaydın beyler...
ALP- İki çay alalım.
BORA- Nezaket içinde boğuluyor burası(!)
ÇAYCI- Hizmet gereği...
ALP- Çok yorgunum.
BORA- Gör! İşte sana Bodrum.
ALP- Nesine bakayım buranın. Evine mi? Çürümüş insanına mı? Deniz bitmiş turist kalmış!
Bunların saflığına mı?

BORA- Kentini beğenmiyordun ya(!)

ALP- Hâlâ beğenmiyorum.

BORA- Sahil boyu hep böyle... Denizciliğimizin gelişimi ancak onu berbat etmek üzerine...

ÇAYCI- Parayı peşin alayım ağabey...

ALP- Tümü böyle değil ya? Feribotu kaçırmayalım. Datça tarafında ilk işimiz çadır kuracak yer beğenmek olsun.

BORA- Buralarda hırsızlık çok oluyor herhalde(!)

ALP- Normaldir. Her yer böyle sanırım. Daha iyi anlam veriyorum.

BORA- Uyku insanı aydın yapar(!)

(Sahne 23)

(Feribot girişinden bilet alırlar)

(Sahne 24)

(Feribota binerler)

(Sahne 25)

(Feribot hareket eder. Feribotun içi)

ALP- Şu koca şeyler de ne?

BORA- Rüzgâr enerjisi sanırım.

ALP- Yanındaki ne?

BORA- Devasa yapı... Ne bileyim. Otel midir? Kim bilir?

ADAM- Datça yarım adası sakinleri oraya toplu konut yapıyor.

ALP- Bu kadar büyük yapı? Hakikaten toplu konut olmalı!

BORA- Bunca insan burada mı yaşayacak?

ADAM- Kentin verimli topraklarından çekilmeyi düşünüyoruz. Bak şuradaki bisikletli insanlar... Bunlar gibi binlerce insan adayı kurtarmak için geliyor.

ALP- Bodrum gibi olmamak için?

ADAM- Amaç bu!

BORA- Başka neler yapılıyor?

ADAM- Her insanı kente kabul edemiyoruz. Mesela siz ancak bisikletle bizim kentimize girebilirsiniz.

ALP- Başka bir yolu yok mu girmemizin?

BORA- Giremeyecek miyiz?

ADAM- Giriş ve çıkış için en fazla iki gününüz var. İnce size bir kâğıt imzalatırlar. Datça'dan çıkışınız kontrol edilir.

ALP- Ne iyi bir uygulama...

BORA- En fazla iki gün... Yeter de artar bize. Çadır kurulacak yer var mı yakınlarda?

ADAM- Tabii. İnbükü'nde Çadır alanları var. Sizler nereden geliyorsunuz?

ALP- Boş gezenin boş kalfalığı sayılır bizimkisi. Toprağı, insanı tanıma yolculuğu diyelim. İzmir'den geliyoruz.

ADAM- Beleş hayatın anahtarını arıyoruz deyin siz buna(!)

ALP- Pek değil.

BORA- Hiç değil(!)

ADAM- Şehirler insanı öldürüyor. Ben de sizin gibi yola çıkmıştım. Karadeniz'e doğru. O zamanlar Türkiye kaynıyordu. Gençlik birikimi kentlere sığmaz olmuştu.

ALP- Anlatın lütfen.

ADAM- O zamanlar Kürt gençleriyle Türk gençlerini, Alevilerle Sunileri birbirini kırdırmaya, öldürtmeye çalışıyorlardı. İş-aş yok. Tüketmek için anneler, babalar yardım ediyor çocuklarına. Ekonomi, tüketim yavaşladıkça durgunlaştı. Özelleştirmelerle işsizlik ve pahalılık arttı. Çin malları imalatı vurmuştu. O zamanlar doğa ve insan partisi kurulmuştu ama her kentte farklı programla çalışıyordu. Her kent ayrı algılıyordu haliyle ülkenin ve kentinin geleceğini.

BORA- Buraların yasaları o zamandan beri böyle mi?

ADAM- Çok üreyen kazanır(!) Temelde bu vardır. Fikirlerin çarpıştığı nadirdir! Biz o zamanlar fikir olarak doğanın ve toplumun eşdeğer olduğu fikrine katıldık. Dediğim gibi, Van'daki insan da bu fikirde olsa da onların çıkar ilişkileri ve parti içi dengeleri, kentin oylanın yasasının maddelerindeki geleneksellik vs. tüm bunlar yine birkaç kişiliğin dayatmasıdır. Kentler hiçbir zaman siyaseti ve bilimi tam anlamış insanların makul çoğunluğundan oluşmadı.

ALP- Didim'de ne oldu?

ADAM- Bizim gibiler makul çoğunluğu aradı(!) İş yapılabilir çoğunluğu.

BORA- Bunca yıl yapılan iş bu mu?

ADAM- İnsanlık sandığımızdan daha yavaş ilerliyor. Makul çoğunluk olsa da birçok sorun çıkıyor. Bodrumlular denizi kirletmeye devam ederler, bizden balık alırlar. Biz enerji ve beslenme sorunumuzu çözdük ama içimizde doğaya uyum adı altında şu devasa yapıyı savunanlar var. Onun için Muğla'dan gelecek teknik yapıya muhtaç kaldık ve dolayısıyla Muğla ile ayrı bir sözleşme yaptık. Tatillerini bizde geçiriyorlar gibi...

ALP- Köyceğiz tarafı?

ADAM- Onlar bizden önce doğaya uyumu sorun yapmışlardı ve birçok insan o bölgeye önceden yerleşmeye başlamıştı. Onlarda fazladan sanırım kadın ve çocuk köyü var. Kendi içlerinde ayrı bir cumhuriyet...

BORA- Asıl planımız oraya gitmek(!)

ADAM- Yasaları bilmeden hiçbir yere adım atmasanız iyi olur ama buranın insanı sıcakkanlıdır. Doğu insanına benzemez.

ALP- Nereleri gördünüz?

ADAM- Ben İzmirliyim. Gitmek istediğimiz yer çoktu. Bize dediler ki doğuya varmayın. O zamanlar Avrupa birliği yasaları yerel yönetim yasaları yeni uygulanıyordu. Ne yapacaktık ki? Kentlerde durulmuyordu. İnsanlar o zamanlar ayrı kültür grubu olmuştu. Kentler bu durumdayken yüzümüzü daha tanıdık yerlere çevirdik. Ege ve Akdeniz'e...

BORA- Şimdi bile Rumlar ve Ermeniler insanlarını soyutlamak istiyorlarmışlar.

ADAM- Köy ve toprak aldılar ya onandır.

ALP- Sanırım İzmir taraflarından da toprak almışlar.

BORA- Demek ki ucuz kurtulmuşuz. Adamlar beklide temizlik yapıyorlardı?

ADAM- Bunlarıkin kin! İnsanlık değil. Sanırım insanlık suçları Mars'ta bile sürecekt(!) Geldik sayılır. Bakın şu kulübeden evraklarını alacaksınız. Marmaris yolundaki kulübede çıkışınızı onaylatacaksınız. Onaylatmazsanız, Fethiye'ye giremezsiniz.

ALP- Teşekkür ederiz

BORA- İyi günler. Bu kadar acele etmeseydik birkaç kentin yasasını gözden geçirirdik.

ALP- Ben ne bilecektim senin şeyinin doğrultusuna gideceğimizi...

BORA- Senin aklının doğrultusu yoktu ne yapalım. Bir insanlık yolu seçmeliydik(!)

ALP- Hadi gidelim ve uyuyacak yer bulalım.

(Sahne 26)

(Feribottan çıkış)

(Sahne 27)

(Kulübede belgeyi imzalatırlar ve yola çıkarlar)

(Sahne 28)

(İnbükü sahili)

ALP- Adamlar haklı. Baksana bu güzelliği neden kurda-kuşa yem yapsınlar ki?

BORA- Olan olmuş sonradan farkına varmışlar.

ALP- Bunca ev hâlâ duruyor.

BORA- Herhalde mevsimlik işçilerle tatile gelenlerin evleri?

ALP- Buranın planını iyi yapmışlar. Hiç tekne görünmüyor. Koku dahi yok.

BORA- Bodrum yetiyordur buralara(!)

ALP- Balık var dedi adam.

BORA- Biraz uyuyalım da balık avlarız. Akşam yemeği...

ALP- Hadi eyvallah...

BORA- Sana da...

ALP- Saati 3'e kur da kalkalım.

BORA- Olur. Ben biraz dolaşıp uyuyacağım şu adamın yanına gideceğim.

ALP- Tamam. Beni uyandırmayı unutma.

(Sahne 29)

(Bora çadır görevlisinin yanına gider)

BORA- Merhaba dayı...

ÇADIR SORUMLUSU- Aleyküm selâm evladım.

BORA- Dayı, balık avlamamıza izin var mı?

ÇADIR SORUMLUSU- Ağ, dinamit gibi av aletleri haricindekileri kullanırsanız olur. Yani ihtiyacınız kadarını avlayın.

BORA- Balık çok mu?

ÇADIR SORUMLUSU- Yirmi çeşit balık çıkar buralardan.

BORA- Fazlasını satamaz mıyız?

ÇADIR SORUMLUSU- Fazlasını avlamayın. İnsanlara kötü örnek olmayın. Biz zamanında nelerle avladık d bir zaman sonra balık yiyemez olduk. Şimdi denizi dinlendiriyoruz.

BORA- Sen balık yersen senin için de vuralım.

ÇADIR SORUMLUSU- Varsa fazla yerim. Pişireceğiniz yer var orada.

BORA- İçki satılıyor mu bu markette?

ÇADIR SORUMLUSU- Sadece şarap vardır. İzmir'den getirilir. Kaldıysa...

BORA- Sağol dayı. Görüşmek üzere. Biz seni pişirirken çağırırız.

ÇADIR SORUMLUSU- Hadi bakalım...

(Sahne 30)

(Bora çadır görevlisinin yanından ayrılır, marketten şarap alır ve çadırına girer)

(Sahne 31)

(Alp balık adam kıyafetleriyle denizden çıkmaktadır. Bora çadırının içindedir)

ALP- Bora. Kalk hadi.

BORA- İyi balık var mıydı? Ooooo iyi av!
ALP- Temizleyelim de akşama kalmayalım.
BORA- Hayhay!

(Sahne 32)

(Bora ve Alp deniz kenarında balık temizlemektedirler)

ALP- Misafirlerimi var sanırım.
BORA- Balık isteyeceklerdir.
ALP- Konuşmaya cesaretleri varsa isterler(!)
BORA- Buralarda çoktur dalgıçlık yapan.
ALP- Hadi bitirelim şu işi...
BORA- Biz ne yapmaya çalışıyoruz?
ALP- Gözün oynaşta...
BORA- Bakamayalım mı yani? İki gündür temiz bir yüzün hasretiyle yatıp kalkıyorum.
ALP- Göreceğiz bakalım temizliği.
BORA- Bir şey beğenmiyorsun(!)
ALP- Çadircı dedeyle konuştuklarına göre var bir şeyler. Bak dede geliyor.
BORA- İzin aldım. Bunun için değildir herhalde?
ÇADIR SORUMLUSU- Arkadaşlar merhaba.
ALP- Merhaba.
ÇADIR SORUMLUSU- Rica ettiler, yarın sabah bizim için de balık vurabilir mi diyorlar?
BORA- Vururuz tabi.
ALP- Ne kadar?
ÇADIR SORUMLUSU- İki kilo kadar...
BORA- Tabi. Sabah balık varsa, saat 8'de gelsinler alsınlar bizden.
ÇADIR SORUMLUSU- Ben almaya gelirim.
ALP- Olur.
ÇADIR SORUMLUSU- Hadi kolay gelsin.

(Sahne 33)

(Bora çadır sorumlusunu çağırır; Alp balıkları pişirmektedir)

ÇADIR SORUMLUSU- Hey gidi gençlik... Ağzının tadını biliyor(!)
ALP- Çök dayı.
ÇADIR SORUMLUSU- Buralarda keyif yapan az insan vardır.
BORA- Biz de erken saatte gideriz sanırım.
ÇADIR SORUMLUSU- İki gün izniniz yok mu?
ALP- Dayanamıyor. Merakının kurbanı olacak haberi yok(!)
ÇADIR SORUMLUSU- Nereye doğru yolculuk?
BORA- Fethiye.
ÇADIR SORUMLUSU- İyidir oralar da...
ALP- Balık isteyenler kimdi?
ÇADIR SORUMLUSU- Anlaşmalı tatilciler. Muğla'dan. Şu arka tarafta Hobi olsun diye domates biber ekenler de var. Kimisi zeytin iççiliğine gelir kimisi bademe...
ALP- Bereketi bol bu toprakların?
ÇADIR SORUMLUSU- Sonradan oldu. Çok ter döktük. İyice verimsizleşmişti buralar.
ALP- Sen buralı mısın?
ÇADIR SORUMLUSU- Yıllar önce yerleştim.

BORA- Neden?

ÇADIR SORUMLUSU- Devrim diyorlar ya... O zamanlar buralarda işçilik yapıyordum. Bir daha da dönmedim.

ALP- Aslen nerelisin?

ÇADIR SORUMLUSU- Mardinliyim.

ALP- Oradan buraya?

ÇADIR SORUMLUSU- O zamanlar iş için buradaydım ve bir daha dönmedim.

ALP- Bir insanın ne işi olur böyle güzellikler dururken Mardin’de(!)

ÇADIR SORUMLUSU- İnsanları hapseden zihniyettir. Ha burada ha başka yerde yaşamak fark etmez bazen.

ALP- Biz de bize giydirilen zihniyetten kurtulmak için çıktık yola...

ÇADIR SORUMLUSU- Her insanın kendine göre arayışı vardır mutlaka.

BORA- Bu denizde balıkçılık yapılmıyor mu?

ÇADIR SORUMLUSU- Yapılıyor ama buraya gelenler tatil amaçlı geliyorlar. Buraya gelenler nadiren dalğışlık yapar. Tüple dalış vardır ama o zaman avlanmak yasak.

ALP- Ne çok kuralı var buranın da!

ÇADIR SORUMLUSU- Biz yazdık bunları zamanında. Yoksa buraların cennetliğı mi olurdu?

ALP- İyi ki kent yasası var. Bodrumdan ayrı. Kimse gelmeye cesaret edemiyor herhalde.

ÇADIR SORUMLUSU- Kalıcı insanımız az. Gençler sizin gibi dolaşmaya geliyorlar. Sınırlar gevşeyince yerleşik olmak istemez oldular.

BORA- Bizim halimiz de onlara benziyor gibi görünse de biz İzmir’de yerleşik hayata geçtik. Hatta başka yerleşik hayat arıyor şu adam ben de yanında ona ayak uyduruyorum.

ÇADIR SORUMLUSU- Hadi bakalım size afiyet olsun. Ben gidip kolaçan edeyim etrafı. Yemek için sağolun.

ALP- Sen Sağol dayı. İyi geceler.

BORA- Bu kafayla yarı zor kalkarız. İkimiz de gireceğiz. Avlarımız veya avlayamayız ne yapalım yani?

ALP- Ben ellerimi yıkayacağım.

BORA- Şunu bitirelim de yatalım.

ALP- Sen bitir. Ocağı da söndürüver.

BORA- Emredersin.

(Sahne 34)

(Bora ateşini söndürmektedir)

ALP- Ne garip bir yer! İlerde eğlence yerleri var. Bodrum’a mı benzemek istiyorlar acaba?

BORA- Başka eğlence bilmiyorlardır.

ALP- Bizim gibi...

BORA- Beyni uyuşturmak en büyük zevkimiz olmuş. Bu medeniyetin eğlencesi değil ki sadece!

ALP- Başka eğlence uğraşısı için vakit ayırmadılar herhalde. Kısa ve kesin çözüm. Öze çabuk ulaşıyorsun.

BORA- Ne yapacaklardı ki?

ALP- Aklıma gelse kendimi eğlendiririm.

BORA- Uykum çok... Yat uyu sonra düşünürüz.

ALP- Ben yattım bile.

BORA- Sabah kaldırıyorum. Saati 6’ya kuruyorum.

ALP- Tamam.

(Sahne 35)

(Bora ve Alp denizden çıkmaktadırlar. Denizden çıkmalarını bekleyenler vardır)

ÇADIR SORUMLUSU- Avınız iyi geçmiş anlaşılan.

GENÇ KIZ- Merhaba.

BORA- Bir torban var mı?

ÇADIR SORUMLUSU- Kızımız balıkları halleder, Bora; uğraşmayasın.

BORA- Hapsini alın.

GENÇ KIZ- Balıklar için teşekkürler. Akşama bara beklerim. Bunlar kekik. Buraların kekigi her şeye iyi gelirmiş.

ÇADIR SORUMLUSU- Hadi kolay gelsin.

(Sahne 36)

(Alp gelmektedir.)

BORA- Ne garip bir yer burası!

ALP- Ne oldu ki?

BORA- Balıkların karşılığı olarak kekik verdiler.

ALP- Para vermediler?

BORA- Şaka gibi...

ALP- Alabiliyorsan zevk al(!)

BORA- Buralardakiler hâlâ sudan çekiniyor olabilirler mi?

ALP- Buraların insanı balıkçı olamadı. Tarım toplumundan, kültüründen, anlayışından çıkamadık. Belki böylesi daha iyidir.

BORA- Her gün kutsanmış şarap içeriz(!)

ALP- Akşama kalacak mıyız?

BORA- Başka işimiz mi var?

ALP- Gitmeyeceksek biraz şurada kestiririm...

BORA- Yarın sabah erken gideriz.

(Sahne 37)

(Akşam olmaktadır.)

(Sahne 38)

(Barın bahçesi)

ALP- Buranın sizin oralardan farkı ağaçları ve kokusu... İnsanları dışarıdan geldiğine göre pek farklı değildiler...

BORA- Bu kadar öngörü sahibi olsaydım evlenmezdim(!)

ALP- Kız geliyor.

GENÇ KIZ- hoş geldiniz. Balıkları afiyetle yedik. Ailem de Teşekkür etmemi söyledi.

BORA- Siz balık tutmuyor musunuz? Ya da balıkçı gelmiyor mu buralara?

GENÇ KIZ- Buraya tatilciler ve gezginler uğradığı için. Nasıl olsa balık avlayan birileri olur diye düşünülüyor. Biraz da ikinci sınıf muamelesi görüyoruz.

ALP- Birinci sınıf nerede yaşıyor?

GENÇ KIZ- Böyle bir ayırım yok ama öyle hissediliyor.

BORA- Siz nereden geliyorsunuz?

GENÇ KIZ- Muğla.

ALP- Değişim programı diyorlardı.

GENÇ KIZ- Evet. Bize yaptığımız pis işler karşılığı olarak burada kalabilme ödülü veriliyor sanırım.

ALP- Neden sürekli kalmak itemediniz?

GENÇ KIZ- Burada kalabilmek için birkaç şart koşuluyor. Bir işte yetenekli olmalısın. Gözünü arkada bıraktıracak malın olmamalı. Kendini ve başkalarını geliştirmeye istekli olmalısın gibi... Birkaç yıl hevesini sınıyorlar. Birazdan gelirim.

BORA- Bizi aşar buraların hayat biçimi.

ALP- Kalmayı mı düşündün?

BORA- Bizde yetenek olsaydı evlenmezdik.

ALP- Sen bugün evliliğe taktın.

BORA- Buranın tek farkı açık havada içiyor oluşumuz.

ALP- Gidelim istersen.

BORA- Akşam karanlığında 9 saat kadar.

GENÇ KIZ- Nereye gitmeyi planlıyorsunuz?

BORA- Patara'ya doğru...

GENÇ KIZ- Burayı beğenmediniz mi?

ALP- Zaten sabah gitmemiz gerekiyor. Şimdiden gidelim diyoruz.

GENÇ KIZ- Patara'da kadın köyü var.

BORA- Tatilde ne yapılır? Yeni insanlarla tanışılır... Çünkü eski işin seni yıpratır. Eskimiş yüzler bıktırıcıdır.

GENÇ KIZ- Siz ne iş yapıyorsunuz?

ALP- İzmir'de felsefe öğretmeniyiz.

GENÇ KIZ- Gece Kaanlığında neden gitmek istiyorsunuz?

ALP- Geldiğimiz yerden farkı yok.

BORA- Aynen öyle...

GENÇ KIZ- Belki ben de gelirdim.

BORA- Nereye gittiğimiz belli...

ALP- Görüşmek üzere...

(Sahne 39)

(Bora ve Alp motosikletlerine binerler ve yola çıkarlar.)

(Sahne 40)

(Yol görüntüleri)

(Sahne 41)

(Sabah. Alp ve Bora, tabelayı okumaktadırlar)

TABELA: Burada kimsenin öldüğü duyurulmaz, bunun için gördüklerimizden mutlu oluruz. Her kim ki başka bir yere gideceğini söyler, işte bu öldürür bizi.

BORA- Kimse ölmüyor mu burada?

ALP- Baksana... Kimse bilmek istemezmiş(!)

BORA- Cesetlere ne oluyor?

ALP- Görmüyorsun(!)

BORA- Kim vurduya gitmeyelim(!)

ALP- Nasıl olsa kimse bilmeyecek nerede öldüğünü...

BORA- Sabah sabah neler düşündürtüyorlar.

ALP- Geldik ya sen ona bak...

BORA- Şurada ne var bakalım...

(Sahne 42)

(Yemek salonu bahçesi)

ALP- Burada mezarlık da yoktur...

BORA- Şu koca bina?

ALP- Datça'daki gibi...

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Sanatçı toplantılarında alınan kararlar bunlar. İnsan ve doğa estetiğinin anlamı... Binaların yapımı buradan çıktı.

BORA- Estetik bunun neresinde?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Toplum ve doğa mühendislerinin projesinde doğanın dinlendirilmesi ve insanın doğayı bir arı gibi kullanması dikkate alınır. Buralar yapılırken, insanın doğayı sömüren emeği ve onu kullanan işgücü yerine insanımız boş vakitlerinde körelmiş insanlığını tamir edecekleri zaman-mekân kutuları inşa ettiler.

ALP- Amaç dışı varlığımız sanki(!)

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Ben buranın insanında tutuculuk bulurum.

ALP- Ne gibi?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Bu coğrafyada o kadar farklı topluluklar ve uğraşları var ki, buradakilerin boş vakitlerini birbirlerine ayırmaları tuhaf bir durum.

BORA- Siz burada kalmıyor musunuz?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Hayır(!) Benim gibiler buralarda uzun süre kalmak istemez. Siz nerelisiniz?

ALP- İzmir.

BORA- Buranın insanı samimi olarak yardımlaşır fakat. Sanayi topluluklarını pek sevmezler. Nasıl desem? Mesela onlardan çocuk yapmak istemezler. "Bular yeterince çürümüş olabilir" diyorlar.

ALP- Ne bu? Bir tür ırkçılık mı?

BORA- Siz ne iş yapıyorsunuz?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Bizim gibiler toplulukların misafirhanelerinde yaşar. İnsanlar tanırız, kültürlerle tanışırız. Gerekli zaman çalışırız. İnsanlarda garip bir kıtlık korkusu var...

ALP- Bu gezilerinizin sınırı var mı? Yani Anadolu'nun dışına çıktınız mı?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Henüz denemedik; çünkü yeteri kadar güvenli bir yerleşim planı çıkaramıyoruz. Kimi topluluklar çok dindar, kimi gasp için kent kurmuşlar gelip geçeni soyuyor, kimi güneyliyi sevmez kimi batılıyı... Anlatabildim mi?

BORA- Bunca federasyondan çıkacak sonuç bu olur.

ALP- İnsanlar kişiliğine göre bir yerel yönetimin güvenliğine girecek elbette...

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Toplu cinsiyet değişimlerinin, toplu seksin, toplu insan avcılığının, toplu intihar seanslarının olduğu toplumculardan, gün boyu eğlenenlere ve hiçbir iş yapmamaya yeminli kentlere kadar her türlü var buralarda...

BORA- Bu kadar çeşidinden haberim yoktu.

ALP- İçinde olduğun şeyi göremezsin.

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Burası diğer kentlere göre daha iyi...

BORA- Daha iyi kent var mı?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- En iyisi mekândan bağımsızlaşmaktır. Bunun için uygun kültür gerekir. Sanıyorum henüz bunun için erken. En büyük sorun ülke sınırlarıyla insanın zihin sınırı, cesaret sınırı.

ALP- Burada kalmanın koşulları nedir?

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Bakın buranın girişi yol ayrımındaki tabeladan sonraki binanın yanındadır. Binada kimlik kontrolü yapılır. Arama yapılır. Tamamen kalabilmek için iki yıl misafirhanesinde kalabilirsiniz. Size uygun iş bulunur. Denenir sinanırsınız.

BORA- Bu yol hangi kente gidiyor.

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Eğlence kentine. Tampon bölge(!)

ALP- Her çağın politikası ayrı...

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- İnsanın açlıklarını bilersen politikamı sürdürürsün. İnsanı öldürmene gerek yok; o açlıklarıyla ölürken diğeri zevkini çıkarabilir.

BORA- Biz de bu yolun yolcusuyuz(!)

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Politika kurbanları...

ALP- Açız aç(!)

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Buralarda yemekler iyidir. Kent yemeklerine benzer buranın yemekleri. Eskiden kamyon şoförleri bilirmiş yol üzerinde nerede ne yenilebileceğini, şimdi bizim gibi mekânsızlar...

ALP- Hadi gidelim de uyuyalım biraz.

BORA- Direkt misafirhaneye mi gidelim.

YAN MASADAKİ MÜŞTERİ- Güvenlikten geçin. Motorlara el konulur. Bisiklet vardır orada. Dağın yanındaki yolu takip edin 7–8 km. sonra karşınıza köy çıkacaktır. Görüşmek üzere.

ALP- İyi günler

BORA- Gidelim.

(Sahne 43)

(Bir grup bisikletli önlerinden geçer. Tren ve uçak sesi duyulur.)

(Sahne 44)

(Bora hesabı ödemek için içeri girer ve gelir)

(Sahne 45)

(Motorlarına binerler ve yola çıkarlar)

(Sahne 46)

(Binanın önüne araçlar park edilmiştir. Motorlarını parkettikten sonra Bora ve Alp binaya girer. Odada iki görevli vardır)

(Ayaktaki görevli arama yapmaktadır)

MASADAKİ GÖREVLİ- Tahminen ne kadar kalmayı düşünüyorsunuz?

ALP- Sanırım iki ay

BORA- İki ay uygun.

MASADAKİ GÖREVLİ- İyi bildiğiniz bir işiniz var mı?

ALP- Felsefe öğretmenliği ve dalgıçlık...

MASADAKİ GÖREVLİ- Öğretmenliği bir iş olarak görmüyoruz. Fakat ders verebilirsiniz. Gelen olur mu bilemem. Teknik öğretmenlik için programımız var. İş bulmak için dertlenmeyin (!)

ALP- Sanki siz dertleniyor gibisiniz...

MASADAKİ GÖREVLİ- Belki uzun süre kalırsınız(!) Burayı çok seveceksiniz... Önceden bazı şeyleri bilmemiz, düşünmemiz gerekiyor; hepsi bu... Misafirhanenin yerini kime sorsanız gösterirler.

ALP- Gidebilir miyiz?

MASADAKİ GÖREVLİ- Dışarıda bisikletimiz olacak. Onları kullanın.

BORA- Motorlar?

MASADAKİ GÖREVLİ- Üzerine muşamba geçirin, kapalı yere koyarsınız. Arkadaşlara yardımcı oluver.

(Sahne 47)

(Alp ve Bora bisikletlerine biner ve yola çıkarlar)

(Sahne 48)

(Alp ve Bora yoldadırlar)

ALP- Hani biz şiir bile söylenecek kadın kalmadı, iyi müzik bile dinleyemez olduk diyorduk ya, ya burası daha kötüyse?

BORA- Uykulu halinle neler düşünüyorsun?

ALP- Misafirhaneyi ve uykuyu da düşünüyorum.

BORA- Adamın dediği doğru... Sınırlar açık olsaydı. Buradan İran'a oradan Kafkasya ve kuzeyden yaylalardan Çin'e... Deniz kenarından, Hindistan'a ve Arap diyarından Afrika'ya... Yeteneklere her yerde ihtiyaç var.

ALP- Buraya gelinceye kadar belim çıktı!

BORA- Cesaretle hayal gücünü birleştirmelisin. Avrupa'da olsaydık şimdiye bizi keserlerdi ya da açlıktan ölürdük.

ALP- Uykuyla yatak birleşimi şimdi daha akıllıca gibi...

BORA- Geldik sayılır.

(Sahne 49)

(Kadın köyü görünmektedir)

(Sahne 50)

ALP- Bu taraftaki çadırlar neyin nesi ki?

BORA- Medeni olamayanlara ayrılmıştır(!)

ALP- Çok dağınık yerleştirilmiş.

BORA- Merakımı giderelim.

(Sahne 51)

(Yol ayrımından gelen bir grup insan vardır)

BORA- Merhaba. Bu yol nereye gidiyor acaba?

Kadın(1)- Sanırım misafirhaneyi arıyorsunuz? Soldan giderseniz, misafirhane, kent hastanesi, meclis, yemekhane ve evler; sağdan gidildiğinde, sanat ve bilim okulu ve onların çadırları, bu yol çiftlik köyüne gider.

ALP- Teşekkürler.

(Sahne 52)

(Bora ve Alp misafirhane yoluna saparlar)

BORA- Koskoca tabela var; laf olsun diye soruyoruz.

ALP- İşgüzarlık geni babandan geçmiştir.

BORA- Ne yaptysak vatan için yaptık(!)

ALP- Şimdi çıkamıyoruz cezaevinden...

BORA- Dua et “e” tipidir.

(Sahne 53)

(Köyün girişi: Meclis binasının kapısında: “Kadını anlamayan giremez” yazılıdır)

ALP- Sen kadından anlarsın ama kadını anlayabilir misin?

BORA- Boşuna kadın köyü denmemiş buraya... Baksana kilit vurmuşlar meclis binasına...

Bunların siyaset yapamayacağı belliydi(!) Fantezi olsun diye yapmışlardır(!)

ALP- Aklın fikrin uçkurda...

BORA- Ben mi yaptım kullanmayacağım binayı? Rahibe manastırı değil ya bu?

ALP- Kimse yoksa niye yapıldı bu bina?

BORA- Belki fantezilerin sonu gelmiştir? Ne bileyim niye?

ALP- Belki çıkacak yasa kalmamıştır?

BORA- Belki içtihat kapısı kapandı(!) Neden bu kadar çok kadın olduğu anlaşıldı?

ALP- Nereden anladın kadın fazlalığını?

BORA- Burası İnbükü gibi, hayıt bükü gibi isimle anılıyorsa kadın da çoktur. Adı erkek köyü değil ya buranın?

ALP- Anladım be tamam! Ee?

BORA- Bu binayı erkekler yapmıştır(!) Kadın zaten meclise gelmez. Tarihin cilvesi(!) Kadınların yasası evlerde söker. Bu bina da öylece atıllaşmıştır(!) Yasa koymak için meclise gerek yok yani!

ALP- Meclise gerek vardı ki yapılmış... Abartma durumu(!)

BORA- Belki tarih müzesi falandır(!) Erkek egemenliğini gömdük demek için(!)

(Bora meclis camından içeriye bakmaktadır)

ALP- Erkek mezarlığı mı?

BORA- Belki meclis binası değil mahkeme solonudur. Anfi düzeni var.

ALP- Sonuçta tüm insanlar gibi birbirine buyuran insan tarlası burası.

BORA- Ne bir eksik ne bir fazla(!) Gaye, gönlümüzü hoş tutacak anayasayı bulmak(!)

ALP- Nöbetçi lokanta arıyormuşuz gibi konuşuyorsun.

BORA- Buranın nöbetçi hâkimi kokanalar olmasın(!)

ALP- Korkutma adamı sabah sabah(!) Yürü Allhaşkına...

BORA- Her erkeğin kâbusudur bu(!) Medusalar, geceleri erkekleri gölgelerinde boğarlar. Öldürmezler, ruhundan tutar, köle yaparlar(!)

ALP- Aman da aman... Medusalar erkek severmiş... Bunca Homoyu bırakacak tabi(!)

BORA- Sevecek tabi(!)

ALP- Beni sevmesin ağabeycim...

BORA- Seni de sevecek.

ALP- Ulan bi rahat dur!

BORA- Böyle uzatacak dudaklarını(!)

(Sahne 54)

(Tabelada misafirhanelerin yönü gösterilmektedir)

ALP- Kadının verdiği kâğıtta B 14 mü yazılıydı?

BORA- Bulduk, şurası.

(Sahne 55)

(Kapıyı açarlar; içeri girerler)

ALP- Daha ne olacak. Her şey var gibi.

BORA- Manzarası da iyi...

ALP- Ben uyuyacağım ağabeycim; sen ne yaparsan yap.

BORA- Ben de uyuyacağım! Laf mı yani?

(Sahne 56)

(Akşamüzeri. Alp ve Bora misafirhaneden çıkarlar)

ALP- Eee? Şimdi ne yapacağız?

BORA- Yemekhaneye gideriz.

ALP- İn-cin top oynuyor... Buradaki insanlar acaba göç veriyor mudur?

BORA- Bilmediğimiz bir yerde belki bilmediğimiz bir şeyler yapıyorlardır. Ama hayalet köy değildir herhalde?

ALP- Bu saatte yemek bulamazsak?

BORA- Aç bırakmazlar herhalde?

(Sahne 57)

(Yemekhane yolu)

ALP- Yemekhane deniz manzaralı...

BORA- Bak bir de korkuyordun(!)

ALP- Açım aç.

BORA- Sorunların bitmiyor.

ALP- Onun için buradayız ya(!)

BORA- Hiç olmazsa sorunumuzu biliyoruz.

ALP- Açım aç.

(Sahne 58)

(Yemekhane)

BORA- Selam ver insanlara.

ALP- Pek normalmiş gibi bir görüntü yok burada.

BORA- Yemek alalım. Belki sorun sendedir?

(Sahne 59)

(Tabldot sırası)

ALP- Bu kadar yemek yiyen varsa... İnsanı da çok olmalı.

BORA- Seç bakalım.

ALP- İnsanlar az mı yiyor bana mı öyle geliyor?

BORA- Sen kendine ne kadar istersen al. Par var huzur var.

ALP- Para ödenecek yer mi var?

BORA- Otur bakalım şu masaya.

ALP- Tırtım oğlum! Yemesinler bizi burada(!)

BORA- Erkek sayısı mı? Farkındayım.

ALP- Yeni gelen erkeklere kılavuz mu o?

(Sahne 60)

(Masanın üzerinde bir metin vardır: “Burada insan ve para kullanılmaz; hizmet karşılığı insanlar günlerini ve geleceklerini paylaşır.”)

(Sahne 61)

ALP- Bizden hizmet bekliyorlar(!)

BORA- Çalışmak her yerde kutsal(!)

(Sahne 62)

(Tabldotlarıyla İki kadın masaya gelir)

TUNA- Merhaba. Eşlik edebilir miyiz?

BORA- Tabii ki...

ÖZGÜR- Ben Özgür ve Tuna...

ALP- Alp.

BORA- Bora.

ÖZGÜR- İlk kez görüyorum sizi.

ALP- Bugün geldik.

BORA- Burada yemek yeniyor, peki kim nasıl hizmet vererek bu yemeği hak ediyor.

TUNA- Size de bir görev bulunur(!)

ÖZGÜR- Girişte sormuşlardır. Fazla uzun kalmazsanız konuğumuz sayılırsınız. Misafirhane kontenjanı kadar insana yemek çıkar her gün. Kimisi tatil köyü gibi görür burayı, kimisi yıllarca kalmayı planlar

ALP- Biz sanırım tatilci gruba yakınız.

TUNA- Bu önemli değil.

BORA- Girişteki kadın dalgıçlığımızı önemsemedi.

TUNA- Dalgıcımız yeteri kadar var. Burada herkes dalgıçlık yapar. Hobi gibi.

ALP- Felsefe öğretmenliğimizi de işten saymadı.

TUNA- Rahime ablanın devrim zamanlarından kalan sorunu o. Devrim zamanı erkek arkadaşı felsefe öğretmeniymiş. Taraf değiştirmiş. Tabi şimdi böyle birisine karşı ters davranıyor.

BORA- Buranın nüfusu kaç?

ÖZGÜR- Altı bin kadar.

TUNA- Buradan başka yemekhane de var. Tepedeki büyük binanın orada ve bilim kentinin yanında. Misafirhanedekiler ve evi burada olanlar burada yer. Sahilde piknik de yapabilirsiniz.

Genelde çevre kentlerin insanları burayı yemekhane olarak görmek ister. Onun için nüfus bazen çok görülür bazen az(!)

TUNA- Siz nerelisiniz, nereden gelip nereye gidiyorsunuz?

BORA- Buradaki yaşam biçimine bakınca biz hapishaneden geliyoruz demek uygun düşer sanırım(!) İzmir'den, sanayi kentinden geliyoruz. Öğretmeniz. Biraz cezamız uzun sürdü herhalde(!)

ALP- Belediye encümeninin yalakalığını yapmak batmaya başladı. Paramızı veriyorlar diye, her işi yaptırtacaklar. En son çalışmayı sabote ettiğimizi dillendiriyorlardı. En güzel günlerimiz orada geçti.

TUNA- Oralarda yaşanabilir mi?

BORA- Biz içiyorduk pek anlamamдық(!)

ALP- Yeterince içemedik herhalde, uyuşturup kente hapsedemediler bizi(!)

ÖZGÜR- Evlenmediniz mi?

ALP- Evlendik.

BORA- Anlamadım? Yani bu bir oyun mudur?

TUNA- Elbette öyledir. Anlayamadıysanız sorun sizde de sayılmaz(!) Yasalarda aramalıydınız oyunun kurallarını. İnsanlar evlendirilir fakat neye imza attırıldığı bildirilmez. Kişilerin de okumaya hiç niyetleri olmaz.

ALP- Kente dönmemeyi daha ciddi düşünmeye başlasak iyi olacak(!)

ÖZGÜR- Biz insanlarımızı sanayi kentine göndeririz. Oraları görsün ve nasıl yaşanamayacağını bilsin isteriz.

BORA- Buraları gördükçe “cennet” gibi diyorum. Cennetin birinci katı gibi... Sanayi ve ticaret kenti, tamamen insanların birbirini pazarlaması üzerine kurulu... Para edebilersen ayakta kalırsın, yaşarsın. Burada rakı verilmiyor mu?

ÖZGÜR- Sanayi kültürünüzü burada aramasınız iyi olur. Yemek kültürünüzü kapının dışında, köyün dışında bırakmalıydınız.

TUNA- Şarabımız var!

BORA- Alışkanlık. Ne diyebilirim ki?

ALP- Sanayi kentlerinde öldürmüyorlar. Acı çekerken bile üzerinizden para kazanmak için ilaç veriyorlar. Süründürüyorlar.

ÖZGÜR- Emek kavramının içi bu kadar çürütülmemişti.

ALP- Siz daha önce gitmişsiniz; öyle mi?

TUNA- Tabii; kısa süreliğine. Buranın kızayım. Yani doğma büyüme buralıyım.

BORA- Bir kent duyduk. Çalışmak için talimat bekliyormuşlar(!)

ALP- Eski bir Türk geleneğiymiş(!)

ÖZGÜR- Buradaki insanlar belki de doğaya ve ilk yaşam biçimlerine daha yakın oldukları için hem mutlular hem de çalışkandırılar.

BORA- Bizinkiler işte yorgun düşüp, her gününü zorla bitiriyor ve “melek anne” olma hayaliyle günlerini bitiriyorlardı.

TUNA- Burada kimse melek değildir.

ÖZGÜR- ...

(Sahne 63)

(İki kız yan masadan bakmaktadır. Alp ve Bora o masaya bakmaktadır)

(Sahne 64)

ÖZGÜR- Burada kızlar seçilmiş gibidir. Önce çocuk köyü kuralım denildi ve kuruldu. Bu bölge o zamandan kaldı. Fakat kadınlar çocuklarıyla ayrı bir yerde yaşamak için talepte

bulunmaya başladılar. Aile olmanın içi boşaldıkça erkeklerden ayrılmalar arttıkça kent büyüdü. Erkeklerin yeme alışkanlıkları ve kapalı yerde kalma sıkıntılarını pek çok kadın kaldıramıyordu. Ben çocukken buraların yapımı bitmişti.

BORA- Çocuklar kaç yaşına kadar kalıyor.

ÖZGÜR- Aile olmak isteyenlere ayrı bir yer yapmak gerekti; Burada kimse Amazon tipi feminist değildir. İlerde âşıklar ormanı var.

ALP- Çadırların orası mı?

ÖZGÜR- Oranın arkasındadır. Çadırlar var yinede...

TUNA- Yönetiminde kimler var İzmirde?

ALP- Kimin olduğu pek önemli değil. Adı üstünde sanayi kenti... Kimisinde işçiler, kimisinde ütopyacı işletme sahipleri. Sonuç hep aynı: Süründürme tuzağı... Farklı bir inşası yok kentlerin, üretimin teknolojisi aynı olunca fikirler üç aşağı beş yukarı benzeşiyor. Sanayi işçiliğinden yavaş yavaş vazgeçiliyor; fakat bu çok yavaş olmakta. İşsizlik artıyor ama yapacak bir şey yok. Erdoğan yasalarının ötesine geçilemedi.

TUNA- Yerel yönetimler yarasının.

ALP- 50 yıllık yasaya takılı kaldık. Kötü tarafı insansız hiçbir şeyin olmaması(!)

BORA- Güneş yakıtı bitmeden doğayı, dünyayı görebilsek ne mutlu bize...

ALP- Buraların kıymetini bilmek gerek.

ÖZGÜR- Sanayi kentinde hizmet süreniz doldu mu?

ALP- İkimizin de doldu. Aranmayız herhalde(!)

BORA- Evlilik de oyun olduğuna göre(!)

TUNA- İki yıl saklarsınız sizi(!)

ÖZGÜR- Biz bugün nöbetçiyiz burada. Sizi Berfin'le Saadet Sanat Okulu'na götürsün Gidin, dolaşın, eğlenin; sonra görüşürüz...

BORA- İyi geceler. Hadi çıkalım.

(Sahne 65)

(Yemekhaneden çıkarlar. Bisikletlere binerler. Konuşmalar ve gülüşmelerle yola çıkarlar)

(Sahne 66)

(Yolda bisikletli ve yayan insan grupları vardır)

(Sahne 67)

(Bora sanayi kentinin gürültüsünü, kirliliğini ve kalabalığını düşünmektedir)

(Sahne 68)

(Sanat ve bilim okulunun avlusu)

SAADET- Burası gece gündüz açık... İçerde sinema okulunun kantini var oraya gidelim.

BERFİN- Burayı garip bir şekilde seviyorum.

BORA- Nesi garip ki buranın?

SAADET- İnsanlarına uyum sağlamak(!)

(Sahne 69)

(Alt kat. Kafeterya)

ALP- Yıllardır aradığımız mağara buradaymış!

SAADET- Bu gördüğümüz doğal akvaryum. Denizin içindeyiz.

BERFİN- Buranın inşası Türkiye’de tektir.

BORA- Büyüleyici.

SAADET- Sizleri tanıştırayım. Kava, Barış, Melda, Medya; Alp ve Bora.

KAVA- Yerleşik hayattan mı geliyorsunuz?

ALP- Bora bak bu laf senin göbeğin içindi(!)

SAADET- Biz onlara yatacak yeri olmayan gezgin olarak bilelim.

BORA- Sanayi malı böyle yapıyor(!)

BERFİN- Burası damak zevkinin, bilimin ve sanatın merkezidir. Tüm sözcükler bu topluluklarda derlenir ve köyümüze dağıtılır. Herkes tadına bakar.

BORA- Burada neler yapılıyor?

KAVA- Burasını kültür ünitesi gibi düşünmelisin. Duygu ve akıl burada harmanlanır. İşçiliği yan tarafa havale ederiz; yani teknik konuların uygulama sahasını. Yan taraf dediğimiz, işbirliği yapılan kentlere. Onlar da bize karşılığını verirler(!)

ALP- Biz sadece fikir işçiliği yapabiliriz sanırım.

SAADET- Burada senaryo yazımı, film çekimi olağan günlük işlerdir. Çatlak adamın peşinden gitmeler de(!)

BORA- Kim?

KAVA- Hangi hizmeti üretiyordunuz?

BERFİN- Düşünce.

BORA- Felsefe diyelim.

KAVA- Teknik konularda çatlak hocamız var. Arkadaşlar onu söylüyorlar. Geçen günün anısına bu isim takıldı hocaya. Hoca bizlerin hayatını kolaylaştırmak için çalışan biri. Arasıra çekirdek-altı merkezine çağırırlar. Burada yaşar. Buranın kurucularından. Birçok dersi o verir. Seve seve gideriz derslerine.

ALP- Dersler herkese açık mı?

SAADET- Tabi, tabi! Kimin hangi gün ve saatte dersi var bellidir. Mesela yaşama, beyin bilimi, yazılım ve teknoloji, doğa bilimi derslerimiz var. “Gelecek” dersimiz bile var.

BORA- Biz bayağı geride kalmışız.

ALP- Buraya gelmek de gelişmedir. Nasıl bir ders bu?

BORA- Ne umduk ne bulduk misali(!)

SAADET- İnsanlığın bağlı bulunduğu koşullar belliyse, u koşulları tekrar oluşturmak için ne yapılabilir, uzayda ve dünyada neresi uygundur; toplumdaki olayların olgu haline gelmesiyle insanların dağılmasına, topluma ve doğaya nasıl bir denge değişikliği gelebilir gibi konular...

BORA- Bizi bozar(!)

ALP- Başka?

SAADET- Teknoloji derslerine girmedim.

KAVA- Mühendislik, inşaat, makine lerin, teknolojinin insana uygunluğu temelinde konular işlenir.

BORA- Ohoo!Buradan mezun veriyor musunuz(!)

KAVA- Mezuniyet bitmez bir çiledir. Buranın insanı derslerden veya hocasından sıkılırsa başka üniversitelere gider. Başka hoca talep edebilir veya kendisi ders verebilir. Ya da başka üniversitelerin derslerini buradan da takip edebilir. Burası enstitü. Denkliği var. İnsanların bir kısmı dinlemek için gelir. Çalışmalara katılır. İnşaatımız bitmedi henüz. Proje buraya aittir. Gönüllü işçilik yapanlar var. Hatta sanırım çoğu çalışan burada derslere girenlerdir.

BERFİN- Birazda onun için uzuyor inşaatın bitimi... Biz de çalıştık fakat henüz bizim yapabileceğimiz işlere gelinmedi(!)

KAVA- Çatlak hoca bir şey bulmuş geçenlerde bizleri davet etti. Biz de dinliyoruz. Bu konuyu yine uzattı lastik gibi(!) Herkes uyuyor neredeyse... Anladığım kadarıyla insanın ışınlanabileceğini bulmuş.

ALP- Bu konuda mı uyuyordunuz?

KAVA- Buluşun giriş taksimi bir saat kadar sürdü. Teknik bilgilerden de anlayışımız çok değildir.

BERFİN- Bundan önceki çalışmalara çattı uzun uzun... Bundan öncekiler insanı parçalıyormuş diğer tarafta birleştirmek onun için zormuş falan... Çekirdekaltını hiç bilmezlermiş falan...

BORA- Nedir bu çekirdekaltı meselesi? Biz nerede yaşıyorduk bunca zaman Alp. Ne yapıyorduk.

ALP- Kötü müziklerle içiyorduk(!)

BERFİN- Atomun lepton ve kuarklar, hücrenin enzim ve DNA-RNA, insanın cinsel yasak ve toplumsal yücelim açlığı. Bizim hoca bunları hazmetmiş ya biz dinleyenlere uzun uzun anlatınca tabi konuya aşına olmayan bütün insanlar uyuklamaya başladı. Hocaya saygıdan kimse çıkamıyor da(!) Bilimin paradigması çok yavanmış filan... Ne demişti? İnsan ışınlanmadan önce fotoğrafı çekilmeliymiş tepeden tırnağa, iç hatlarına kadar. Sonra bu ayrıntılar gidilen yere fakslanıyormuş. Bu faksın gittiği yerdeki alet bu görüntü ile o insanı yapıyormuş(!)

ALP- Daha neler!

BERFİN- Bizim gözümüzün önünde bunu yaptı! Fareyi bu yolla diğerine gönderdi.

BORA- Peki ilk adama ne oldu veya fareye?

ALP- Konuyu iyi yakaladın(!)

BERFİN- İlk fare öldürülmüş oluyor.

BORA- Bilim cinayete alet mi edildi?

BERFİN- Niye?

BORA- İnsan olsaydı?

BERFİN- Olsun ne olacak ki?

BORA- Etik açıdan insan öldürülmüş olmuyor mu?

BERFİN- İki tane mi olsunlar? Biz tabi hayretle karşıladık(!)

BORA- İnsanda denendi mi?

BERFİN- Kimse gönüllü olmadı, hoca denemedi. Bizde insan öldürmek sizin de dediğiniz gibi suçtur.

BORA- Farenin aynı fare olduğundan nasıl emin olabildi?

BERFİN- Emin olamayız. Düşünce de kopyalanır mı tartışması sürüyor hâlâ.

BORA- Hayatı kolaylaştırmak gerekli mi bu kadar? Yürü işte be adam(!) Burada bisiklet kullanıyoruz fakat ışınlanma dersi alıyoruz(!)

KAVA- Bunlar gelecek nesile bırakılan düşünce filizi; bu düşüncelerin meyvesi ancak yüz yıl sonra yenebilir; fazla düşünmeye gelmez. Öncelik insanların açlık ve ihtiyaçlarıdır.

ALP- İnsanın aklına takılıyor(!) Bu adam kendini bu işlere adanmış. Biz henüz Aristo'dan çıkamadık. Gelirken bir köyde bizi takunyalarla kovaladılar. Benim için fazla uç örneklerle dolu iki gündü(!) Sizler günü nasıl geçiriyorsunuz?

MELDA- Biz de sizin gibi yeni geldik sayılırız. Gezginkle vakit geçiriyoruz. O kafes senin burası benim dolaşıyoruz.

BARIŞ- Doğma büyüme buralıyım. Doğa belgeseli yapıyoruz. Merakınız varsa buyurun; kamera fotoğraf makinesi... Her şeyimiz mevcut.

MELDA- İnsanlarında biraz sıkılganlık seziyorum buranın.

BERFİN- Yerleşik hayat insanları boğuyor hayatım.

SAADET- Nereye gidebilirsin ki? Bizim için en kolay hayat! Her konuda hükmümüz geçiyor ama canları sıkılıyor(!)

BORA- İnsanlığın sıkıntısı biter mi hiç?

SAADET- Özgür abla anlatıyor; önceleri böyle değilmiş; beş kentli konfederasyon bütün sıkıntıları alıyormuş; çevre kentlerin insanları bozuldukça işbirliğine dikkat etmemişler, buralara insan gelmez olmuş, insanlar birbirini yıllardır tanıdıkça birbirine güvenmezleşmiş. Burada her türlü insan var. Hem uzun dönemli kalan, hem buranın inşasında bulunan hem sizin

gibiler... Sonuçta buranın kuruluşu da sanayi işçilerine dayanmaktadır. Temel sorunlardan biri de bu bence...

MELDA- Çocuklar büyüdükçe, sorumluluk kalkmaya başladıkça kadınların kişisel sorunları gün yüzüne çıkıyor. Erken yaşta çocuk yapılmamalı.

BERFİN- Burada doğum yaşına karışılmaz sadece öğütlenir.

(Sahne 70)

BORA-Gidelim mi?

ALP-Nereye?

BORA-Bugün bitmiş olsun! Misafirhaneye.

ALP- Dinliyorum.

BORA- Ben dışarı çıkıyorum, gelirim.

MEDYA- Ben de biraz dolaşsam iyi olur. Gelmezsem merak etmeyin iyi geceler.

BORA- Ben gelirim herhalde fakat bekleme istersen.

ALP- Gazan mübarek ola yiğidim.

BORA- Konuyu keselim.

(Sahne 71)

(Kava gidenlere gülmektedir)

KAVA- Medya'nın oyununa geldi.

ALP- Neden?

KAVA- Sabah anlarsın. Korkma sadece bir oyun(!)

(Sahne 72)

(Alp, Berfin ve Saadet sanat okulunun kapısından çıkmaktadırlar)

ALP- Neyin oyunu bu anlamadım.

SAADET- Medya'nın çocuğu olmaz. Kısırdır. Fakat aç gözlülük yapıp herkesle yatmak ister. Yattıklarına da senden çocuğum olacak der. Bunu ilk anlattığında çok gülmüştük. Şimdi böyle bir oyunun gerekliliğini daha iyi anlıyoruz.

BERFİN- İnsanların temel korkularıyla oynamak hangi zamanda komikti?

ALP- Bizde komiklik insanı değersizleştirmek üzerine kurulu... Böylesine anlamlı değil.

BERFİN- Burasının temel değerleri her gün değişiyor, bütün meselemiz bu aslında. Yarın aynı oyun başka amaçla kullanılırsa insanlar hiç gülemeyecekler. Kentler nasıl kurulduysa kalıcılıklarını kaybettikçe aynı yoldan yıkılırlar.

SAADET- Akşam akşam senin de başını ağrıttık. Merak etme arkadaşını yani... Sizi neden takunyayla kovaladılar(!)

ALP- Herhalde şortlu olmamızdan dolayı... Kılarımız namusumuzu yeterince kapatamadı sanırım. Buralar tam olmasa da cennet(!)

SAADET- Bizim ablalarımız burasının yapımı için sanayi işçiliğini kullanmasalardı, kadınlar erkek seçerken erkeği ikna edebilseydi, yerleşik hayata bağımlı olma fikri bu kadar popüler olmasaydı belki daha iyisini yapabildiler

BERFİN- Olsaydı, bulsaydı... Yarın oylama yapılacak göreceğiz bakalım çocuklarına sahip çıkmak ne kadar temel yasaymış.

SAADET- Birkaç kişiyle yasalar değişmez.

(Sahne 73)

(Bora ve Medya çadırı arazide yürümektedirler)

BORA- Niye burada kalıyorsun?

MEDYA- Aslında evim var fakat hava sıcak, buranın insanı daha canlı, akşamları onca yolu kim gidecek? Burada kalmak tembelle işi(!) Daha rahatım. Doğaya yakın olmak iyidir.

BORA- Dağda yaşamak kim ister?

MEDYA- ...

BORA- Tabi bu kadar çok insanı burada görmek şaşırtıyor beni...

MEDYA- Buranın adı aşk ormanı... İnsanların, geceleri uykusu kaçır da gelir buralara. Kimisi ilerdeki sahilde yaşar. Bazen buralara gelirler. İletişim oraya kadar kuruldu. Bu bölgede elektriğin olduğu her yerde günlük işleri insanlar takip edebilir. Kim suçlu, yasa oylamaları, iş çevrimleri, inşaat işçiliği... Topu topu ayda iki gün çalışılır hepsi bu(!)

BORA- Yetiyor mu?

MEDYA- İnsanların kendine zaman ayırması gerekir. Sen b zamanlarda tatil gözüyle bakıyorsun. İnsanlık tatillerde sanayi pisliğinden arınmaz.

BORA- Gece uzun arınırız.

MEDYA- Neye bakıyorsun?

BORA- Yoruldum.

MEDYA- Bu göbeği eritmen gerekir. Gerçi kışın ve açlıkta bu sermayeyi yersin olur biter(!)

BORA- Sermayeyi göbeğe yatırdık. Gözüm gibi bakarım ona ne diye eritecekmişim?

MEDYA- Burası kadın beğenileri üzerine kuruludur.

BORA- Sorun göbekte, düşünürüm...

MEDYA- Kadın-erkek birlikteliği aynı sofraya oturmakla başlar. Burasının yemek kültürü aslında herkese ilaçtır.

BORA- Bir rakınız bile yok be(!)

MEDYA- Şarap zıkkımlanaydın...

BORA- Zıkkımlandım. Gözüm arkada kalmadı.

MEDYA- Birçok şeyin farkına biran önce varmalısın.

BORA- Manzaranın farkındayım. Her taraf çadır nereye işiyeceğiz?

MEDYA- Biraz daha ilerde tuvaletleri görürsün. Ben bu çadırdayım.

BORA- Kaybolursam bağırırım.

MEDYA- ...

(Sahne 74)

(Bora tuvaletlere doğru gitmektedir, kaybolmak üzeredir)

BORA- İnsan şeyinin peşinden bu kadar gider mi? Bu ne salak bir varoluş biçimi? Gidip evimde yatıp uyumak varken. Öğütlerin içinde salağı oynamak... Yasalarını bilmediğin yerde, dağda tuvalet aramak... Kim bilir neyin nesi bu kadınlar? Ah, hatırlasaydım(!) Evliliğimi de hatırlardım. Domuza kurban gitmesek buralarda? Belki hâlâ sevişen kadınların da olduğu bir yerdir burası(!) Çirkin dönmelerle eşleştirilmez tabi... Çirkinlik her yerde aynı be(!) Sağlıklı bedenle çirkin bakımlı kadın arasında seçim bile yapmam. Ulan ister misin sevişme yasası falan da olsun burada? Daha neler? Bu kadar ayrıntıyı düşünen onu da düşünür mü? Yıllarca atalarımız kadın ve çocuğa hamallık yaptı diye ne diye bu salaklığı devam ettireyim? Bunlar da tuhaf(!) Nereye gideceksin? İnsanlık yine buralarda yeşermiş... Yoksa soluyor mu? Gitme vakti Bora. İnsanlaşma vakti(!) Yılların eşekliğine tutunma vakti.

(Sahne 75)

(Bora çadırın önündedir. Çadırdaki yazıyı okur: DENKLİĞİNİ BULACAKSIN)

BORA- Medya. İsmi yazsaydın ya şuraya.

MEDYA- Gel bakalım... Ne konuşuyorsun kapı önünde mır mır...

BORA- Dur çekiştirme.

MEDYA- Korkma...

BORA- Korkmuyorum fakat rahat da edemiyorum.

MEDYA- Yıllarca rahat edeceksin burada.

BORA- Deme...

MEDYA- Sus!

(Sahne 76)

(Alp, Berfin ve Saadet, hastahane bahçesinin önünden geçmektedirler)

ÇOCUKLU KADIN- Ne olur çocuğumu almayın. Ne isterseniz yaparım.

KADIN DR- Herkes gibi sen de yasalara uymalısın.

ÇOCUKLU KADIN- Senin çocuğun yok mu anla ne olur.

KADIN DR- Üzgünüm. Kendi seçimlerinize beni örnek göstermeyin.

ÇOCUKLU KADIN- Bir daha böyle bir çocuk doğuramam.

KADIN DR- Bence vazgeçmeniz gereken kişi gitmek istediğiniz kentin adamı olmalı...

ÇOCUKLU KADIN- Ne burada kalmak içimden geliyor ne de çocuksuz gitmek.

KADIN DR- Seçeneğiniz çok. O insandan başka bir çocuk yapın.

ÇOCUKLU KADIN- Gitmeliyim. Bu bana bir çocuğa mal olsa da... Nasıl olsa burada güvende...

KADIN DR- İyi geceler.

(Sahne 77)

(Bora, Berfin ve Saadet misafirhanenin önündedirler. Bora bisikletini park etmektedir.)

ALP- Kadın neden çocuğunu alıp kaçamıyor?

BERFİN- İnsanlar, özellikle suçlular her gün gözetim altında. Dağlık arazide nereye kaçacak. Herkes her şeyden haberi...

ALP- Nasıl haberdar oluyorlar?

SAADET- Bilgisayarda köyün haberleri an ve an verilmekte. Yol üzerinde gördüğün bilgisayarlardan da cep telefonu mesajlarıyla da köyün güvenliği sağlanmaktadır.

ALP- Kadın kaçtı diyelim. Sonra yakalandı ne oluyor?

BERFİN- İşbirliği yapılan kente haber veriliyor. Orada yakalanırsa anlaşmalara göre oraya da giremez veya oranın işlerinde çalıştırılır. Kimisinde hapis cezası uygulanır.

SAADET- Bizde hapis cezası yok. Kentten sürgün var. Başka kentin hapisanesine göndermek var. Cezalar oylanır ve karara varılır. Odanda vardır yasalarımız.

ALP- Odamda bir sürü yazı var. Bakmadım daha. Işık için: lüzumsuzsa söndür yazıyor(!)

SAADET- Bu toprakların çalışma ve medenileşme yasası böyle işliyor(!)

ALP- Hiç üstüme alınmıyorum. Hadi iyi geceler.

(Sahne 78)

(Saadet ve Berfin yemekhaneye doğru gitmektedirler)

SAADET- Sen öbürüne yaman kızım.

BERFİN- Niye sen yaman.

SAADET- Sen küçüksün. O benim.

BERFİN- Ne kadar kıskançsın! Hayır, o karar versin.

(Sahne 79)

(Alp odasında, bilgisayarla meşguldür)

ALP- Yasaları bilmezsen başına şakamı gelir, çocuk mu bilemezsin Bora... Ah Bora... Bak, yedi yıl kalma zorunluluğu ve iki yıl bakım yükümlülüğü gerekirmiş. İki yıl deneme yapılır da alınmış köyün kadrosuna(!) En iyisi buradan tüymek aslanım(!) Köyün malı köyde kalırmış vs. vs.

(Sahne 80)

(Bora odaya girer)

BORA- Oğlum mahvoldum!

ALP- Köpeksiz köye değneksiz girdin(!)

BORA- Öyle değil!

ALP- Erkeklikten babalığa mı geçtin?

BORA- Emin değilim. Kadın çullandı üzerime. Bunlar örümcek gibi. Çekti kendine, olan oldu.

ALP- Kadın kısırmış sakın ol(!)

BORA- Oha! Yani şimdi tüm bu telaş, nasıl yani? Sen nereden biliyorsun?

ALP- Medya'nın oyunuymuş arkandan bir ton gülüşmeler. Herkes biliyordu bunun böyle olacağını.

BORA- Oyun böyle mi oynanıyormuş? Herkes biliyor? Biz nereye geldik böyle dostum?

ALP- Erkeklerin ilk gece şoku böyle oluyor burada(!)

BORA- Çok doğru... Apıştım kaldım olanlara...

ALP- Bak şu masada köy yasaları yazılı. Oyunun kurallarını bilsek iyi olur.

BORA- Sonra bakarım. Ben gidip yatayım. Sen ne yapıyorsun?

ALP- Köyün geçmişine bakıyorum. Haberler nelermiş? Belki seni de haber yapmışlardır(!)

BORA- Bırak yahu!

ALP- Burada kalacaksak başka uğraşlar bulmalıyız(!)

BORA- Benim dinlenmeye ihtiyacım var hepsi bu, iyi geceler.

ALP- Yarın Kava'yı görmeye gideceğim. Barışta kamera vardı. Neden film çekmeyelim ki?

BORA- Sen uğraş. Sonra katılırım.

ALP- Sabah dalmaya giderim okulun oraya, kaldırayım mı?

BORA- Hayır.

ALP- Tecrübe yenen kazıkların toplamıdır; boşver kafanı yorma...

BORA- Sen işine bak! Ben sabah gitmeyi düşünmeye başladım.

ALP- Nereye?

BORA- Eğlence kenti Antalya'ya...

ALP- Beni bunlarla yalnız mı bırakacaksın?

BORA- Sen de gel(!)

ALP- Bütün mesele gurur yani?

BORA- Adım çıkmadan gitmeliyim hepsi bu!

ALP- Orası farklı mı? Oyun her yerde oyundur!

BORA- Güzellerin oyunu başka(!) Serdar'ı da görürüm. Bizden sonra yola çıkacaktı. Burada kalamam.

ALP- Ben birkaç gün dinlenmek isterim. Sonra gelirim. Onca yolu boşuna mı geldik(!) Sen getirdin bizi... Şimdi bırakıp gitmek biraz oyunbozanlık...

BORA- İkna edemezsin beni bugün. Ben önce gideyim, sonra belki, dönerim. Hadi uyu artık. Yolum uzun.

ALP- Yat bakalım!

(Sahne 81)

(Alp, Berfin, Tuna ve Saadet sahildedirler)

TUNA- Şurası iyi, ağaç altına gidelim.

SAADET- Şuncacık zevk için her gün aynı yer.

BERFİN- Bora görünmedi bugün.

ALP- Bir iki gün civar kentleri dolaşacak anlaşılmalı(!)

TUNA- Biz de gidebiliriz...

SAADET- Benim işçilik günlerim başlıyor.

BERFİN- İki gün çalışmaya ne var? İşçilik diyorsun.

ALP- Ben de şurada kestireyim... Çok sıcak...

TUNA- Bora'ya anlattın mı olanları?

SAADET- Anlatmasam adam ölürdü kahrından(!)

ALP- Gündüz gözüyle buralar daha bir güzel gibi?

BERFİN- Bugün balık vuramadın mı?

ALP- Bir iki tane... Sabah şimdikinden daha kalabalıktı okulun orası...

TUNA- Çoğu spor olsun diye girer. Belki belgesel için giriliyordur.

SAADET- Tuna abla, senaryo yazmıyor musun? Vakit geçirelim. Otur otur, nereye kadar?

BERFİN- Güya başlamıştı.

TUNA- Canım istemiyor kızlar...

SAADET- Şu eğlence kentine mi gitsek acaba(!)

BERFİN- Akli fikri eğlencede kızın.

TUNA- Kanın mı bitlendi kız?

(Sahne 82)

(Sahilden çocuk bağışları gelmektedir. Çocuklar Kürtçe konuşmaktadırlar)

2. ERKEK ÇOCUK- O benim!

1.ERKEK ÇOCUK- Onu ben gördüm!

2.ERKEK ÇOCUK- Hayır, ben aldım!

3.ERKEK ÇOCUK- O zaman oynama bizimle!

2.ERKEK ÇOCUK- Oynamam, ne olmuş!

YAŞLI KADIN- Çocuklar! Bir denizyıldızı için nedir bu gürültü? Denize atın çocuğum... Bırakın yaşasın. Onlar sizinle yaşayamaz. Bırakın onu denize...

2. ERKEK ÇOCUK- Niye atıyor muşuz?

YAŞLI KADIN- Denizde ne kadar süre nefessiz kalabilirsiniz?

2. ERKEK ÇOCUK- Niye nefesimi tutayım?

YAŞLI KADIN- Çünkü şimdi geliyorum oraya...

(Sahne 83)

(Alp konuşulanları anlamamıştır)

ALP- Ne dediklerini anlayan var mı?

BERFİN- Denizyıldızını denize atmalarını söyledi kadın.

ALP- Kaç dil konuşuluyor burada?

SAADET- Etnik ayrılık değil buradaki gruplar, herkes istediği dili konuşuyor. Birkaç Laz ve Arap da var.

TUNA- Çocukluktan itibaren insanlar birbirlerinin diline alıştırdığı için burada yaşayanlar yabancılaşmıyorlar. Oyunların içinde dili öğreniyoruz.

SAADET- Sonradan gelenler için bu durum biraz karışık gibi... Onlar dilleri ezberlemek zorunda kalıyorlar. Bütün mesele insan eğitimi meselesi... Çoğu dört dil biliyor. Anneler bilinçli olunca çocuklar hayata daha hazırlıklı oluyorlar.

BERFİN- Aileler için çocuk yetiştirme derslerimiz de var. İnternet sayfamızda.

ALP- Bizi sanayi mekteplerinde yıllarca uğraştırdılar İngilizce öğreteceğiz diye(!) Bu toprakların dilini hiç öğretmezler!

BERFİN- Bunca yıl oyaladılar... Okul sistemi devam ediyor yani(!)

ALP- Burada yok mu?

TUNA- Bunca bilgiye manastır sisteminin okul programı mı dayanır? Sizi sanayinin kölesi yapmak için okulda programlıyorlar. Öğretim dedikleri bu(!)

ALP- Aslında her kent kendi kölesini yaratmak için çalışıyor gibi. Yerleşik hayat yeterince sıkıcı...

SAADET- Burada insan yetiştiriliyor, isterse sonradan diğer kentleri görmeye, gezmeye gider. Yeter ki içinde o istek birikim yapmasın.

TUNA- Biz sizin gibi sanayi tiplerini gördükçe burasını daha bir seviyoruz.

ALP- Ne güzel iltifat ediyorsunuz(!) Bunları da mı çatlak amca söyledi?

TUNA- Benim asıl işim genetik mühendisliği fakat bunun için yeterli bütçe oluşturulamıyorum. Türkiye’de henüz kadro da bulamadım. Burada uygulama olmadan bazı konularda ders veriyorum. Aslında niyetimiz Japonya’daki gibi “mitoloji bahçesi” yapmaktı. Ama buranın yasaları her şeyi doğal haline bırakmaktan yana. Bence de mir mahsuru yok bunun.

ALP- Yani, bilimin ve aklın sınırını çiziyorsunuz.

TUNA- İnsan yaşadığı yerlidir her zaman. Kendi sınırını çizer. Bugün buranın akıl sınırı olan insan ve doğa denkliğinden yanayım. Fakat insan ilişkileri yasalarla teorilerle değil kurumlarla ve zorunluluklarla kurulur. Yasalar bunların üzerine giydirilir.

ALP- Bilim tanrı Pan’ı yapar durumda olacak ve sen denkliği bozmamalım mı diyeceksin? Bence bilim yasa peşinde itaatkâr olmakla değil aksine itaatsizlikle gelişiyor.

TUNA- Bence yorumlamak için önce anlamak gerekir hayatı. Doğanın bir sürü kayıp canlısı var. Bunları tekrar diriltmek, onlara hazır yaşam alanları hazırlamak ben de isterim fakat bu kadar kaynağı hayvana değil insana harcamayı yeğlerim. Türkiye’de hâlâ antropoloji gelişmiş değildir.

ALP- Onlarca hayvanat bahçesi var(!)

SAADET- Fosil yakıtının, sanayi atıklarının öldürdüğü canlıları belgelemek istiyorlar!

ALP- Yüzüm kızarmaya başladı.

BERFİN- Sen kaçmıyor musun oralardan?

ALP- Şimdilik Borayla yeni dünyayı tanıma turundayız diyelim. Belki mücadele etmek daha akıllıca olurdu... Fakat oradan hiç öyle görünmüyor.

SAADET- Mücadele treni yıllar önce durmuş. Her kent kendi politikasını üretip büyüme peşinde...

ALP- Aslında burada yaşamak da bana pek mantıklı gelmiyor. Belki burası gibi birkaç yer daha olsaydı. Hiç olmazsa kalmak için, diyelim ki iki yıl, dünya üzerinde güvenlik ağı olurdu. Şimdi buraya sıkıştırılmış gibi duran insanlık var(!) İnsanların içinde rahatlık var sanırım. Rahatlığı huzur gibi görüyor(!)

BERFİN- Ben denize giriyorum.

ALP- Belki bunlar da insan doğasının zorunlu sonuçlarıdır. Burasını anlatan film yapıldı mı?

TUNA- Hayır.

ALP- Elimdeki senaryoyu buraya uyarlasam, film çekebilir miyiz?

SAADET- Neden olmasın?

TUNA- Kamera ve oyuncularını hazır sayabilirsin.

ALP- Hem ben de oyalanmış olurum(!) İş yapmadan nasıl durabiliyorsunuz anlamıyorum. Şimdi denize girebilirim! Hadi, hadi...

(Sahne 84)

(Alp misafirhanedeki bilgisayarın başındadır)

ALP- Neredesin oğlum? Ne halt ediyorsun orada?

BORA- Burayı göstereyim sana. İyi bak(!) Gördüklerinden ne anlıyorsun?

ALP- İzmir'den farkı yok gibi ama daha çok yabancı var. Öyle mi?

BORA- Ruslar sıcak denize inmiş(!)

ALP- Boşver şimdi onları. Film çekeceğiz. Gelecek misin?

BORA- Ne filmi?(!)

ALP- Merak etme konusu var(!)

BORA- Gelmeye niyetim yok! Ne yapacağım o yaşlı, çirkin kadınları? Neredeyse huzur kent yerine huzurevi diyecekler(!)

ALP- Buradan yakında ayrılıyorum. Yani film çekiminden sonra ayrılıyorum. Yanına gelirim haber veririm.

BORA- Tamam. Fazla kalma oralarda. Yaşın genç; bir vuruşa kurban gitme(!)

ALP- Beni kendinle karıştırdın herhalde(!)

BORA- Bak Serdar var yanımda selam söylüyor. O da iş peşinde; Ekmek parası(!)Kendine iyi bak(!) Ya da beni örnek alma(!) Bak son kez gösteriyorum(!)

ALP- Görüşürüz... Gelelim senaryoya.

(Sahne 85)

(Bora odasındadır, mutfağı temizlemektedir)

ALP- Deselerdi ki, sevgi geçici ev işleri baki kalır, insanla birlikteliğim uşaklık üzerinden yürürdü. Adamlar tatil köyünü röntgenleyecek düzenek yapmışlar fakat çöpler için hiçbir şey düşünülmemiş... Biz ne sanıyorduk ki? Camekânlı, belki de akvaryum içinde yatak odaları olan, hologramdan fırlamış kadınlar mı? Belki terapi için istediğin rüyayı görmeni sağlayacak gelişmiş bir teknoloji(!) Belki gizli bir kent efsanesidir bunlar(!) Hayal kurmak hayatın eşantyonudur. Çıkıp dolaşalım bakalım neler oluyor köyümüzde?

(Sahne 86)

(Alp misafirhaneden çıkar, bisikletine binmek üzeredir.)

ÖZGÜR- Merhaba.

ALP- Merhaba Özgür abla...

ÖZGÜR- ... Bora'nın methini çabuk duyduk(!)

ALP- Gitti(!) Geleceğini pek sanmam...

ÖZGÜR- Nereye gidiyorsun?

ALP- Kava'nın yanına. Okula.

ÖZGÜR- Bu saatte insanlar yemek yerler... Gel yemek yiyelim.

ALP- Şu tepedeki binayı görmek istiyorum. Beni gezdirir misin?

ÖZGÜR- Bu saatte mi?

ALP- Saadet geliyor ona söyleyeyim... Saadet, beni şu termit yuvasına çıkarır mısın?

SAADET- Kusura bakma... Mesaiden geliyorum, yorgunum.

ÖZGÜR- Ne iş yaptın bugün.

SAADET- Tarlada öğleye kadar domates sandıkladık; bu saate kadar da yemekhane görevim vardı.

ÖZGÜR- Sen git evine dinlen; ben götürürüm Alp'i...

SAADET- Kusura bakma Alp...

ALP- Hadi gidelim.

(Sahne 87)

(Büyük binanın yanı, güneş batmaktadır)

ALP- Buraya yaşlanınca insanlar nasıl çıkıp inecekler. Altmış beşinde hâlâ pedal mı çevireceksin?

ÖZGÜR- Yaşa göre yerleşim yeri değiştiririz. Henüz kentimiz hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz sanırım.

ALP- Binada yaşayanlar var mı?

ÖZGÜR- Büyük bir bölümü bitti. Bak buranın çalışanları öğrencilerimiz ve çoğu da buralı. Kalıcı olanlar ve kalmak isteyenler. Yanlarına gidelim.

ALP- Şu sevelerinizi değiştirseniz...

ÖZGÜR- Yedek parça depomuz Hastahanenin arkasında gidip değiştirebilirsin.

ALP- Bu manzara insanın pişliğini iyi eder. Ak deniz ayaklarımın altında.

ÖZGÜR- Merhaba. Çayınız var mı?

ERKEK İŞÇİ- Kekik suyu var.

ALP- Ben içerim.

ÖZGÜR- Ne zaman biter burası usta?

ERKEK İŞÇİ- İlk kekik balı yemeye başladığımızda(!)

ALP- Gelecek yıl Mart?

ÖZGÜR- Mayısı bulur sanırım.

(Sahne 88)

(İşçiler, Alp ve Özgür, gemiye bakmaktadırlar)

ALP- Gemilerde yaşayanlar da var...

ÖZGÜR- Bana kalırsa herkesin içi gidiyor bu gezerek yaşamaya... Korkuyorum yakında kimse gelmek, kalmak istemeyecek.

ERKEK İŞÇİ- Her kentin cazibesi ayrı, insanlar gençliklerinde yaşamak istiyorlar. Çocuk sahibi olmak, sorumluluk almak... Bunlar bizim konumuz olmuş... Bora da gitti değil mi?

ALP- Durmaz tabii ki(!)

ERKEK İŞÇİ- Yaş kırkı geçince düşünüyor çocuğu; o zamana kadar gez dolaş eğlen. Sodom ve Gomore'yi gör. İnsan doğası, vicdan, yıllarca aranır durur, bilsen de hep başkasının olur.

ALP- Ağabey sanat okulundan mı geldiniz?

ÖZGÜR- Tiyatroydu değil mi?

ERKEK İŞÇİ- Doğru(!)

ALP- Hem sinema hem tiyatro mu var bu okulda?

ÖZGÜR- Aslında birbirine dargın iki bölüm var.

ERKEK İŞÇİ- Sinema bölümü imkânları daha çok kullanmak istiyor hepsi bu.

ALP- Garip bir husumet nedeni böyle bir yerde...

ÖZGÜR- İnsanlık hemen bilince çıkmaz, kişilerin parçalanmasını kontrol altına almayı umuyoruz burada ama pek mümkün olamıyor.

ERKEK İŞÇİ- Her güzel şey Kürtleşiyor, bence bütün mesele bu!

ÖZGÜR- Belki de haklısındır fakat bu fikirlerini dedikodulaştırma; ne görüyorsan gazetede yaz.

ERKEK İŞÇİ- Bir gün de olsa şu gemiyle yolculuk yapacağım.

ALP- İzmirli sanayi işçileri gibi konuştunuz(!)

ERKEK İŞÇİ- İnsanın aklına takılmasın, yapmak için hayatıyla oynar.

ÖZGÜR- Kimse zorla kalmıyor burada, gidebilirsiniz; bu sanayi bülbülü de sizin gibi düşünüyor olabilir, gezin-görün öyle gelin köyümüze, köye hizmet etmek hayatınıza batmamalı. Biz burada sağlık veriyoruz. Onu bizden alamazsınız. Fikirleriniz bize uygun değilse kendinize uygun kente gidin. Hatta hemen gidin.

ALP- Belki yorgundur arkadaş.

ÖZGÜR- İki gün çalışır herkes. İnsanımızdaki bu çalışma nazı hakikaten beni geriyor. Gidelim. Kolay gelir umarım işler...

ERKEK İŞÇİ- İyi geceler.

(Sahne 89)

(Alp ve Özgür tepeden inmektedirler)

ALP- Neydi o adam öyle.

ÖZGÜR- Gizli husumetler gün yüzüne çıkıyor. Bunlar bizi değil onları yaralar. En iyi ilaç başkası için çalışmaktır.

ALP- Bunların temelinde kadın mı var yoksa eski gelenekler mi?

ÖZGÜR- Niye kendin sormuyorsun?

ALP- Hepiniz ayrı sıkıntıda-sınız(!)

ÖZGÜR- Seni Kava'ya götürüyüm.

ALP- O da ayrı sıkıntı...

ÖZGÜR- Sıkma canını(!)

(Sahne 90)

(Alp ve Özgür yemekhaneye gelirler)

ALP- Niye geldik ki buraya?

ÖZGÜR- Akşam yemeği yemeyeli mi?

ALP- Başka bir seçeneğimiz yok mu?

ÖZGÜR- Yemeyebilirsin!

ALP- Ne kadar gerginsiniz(!)

ÖZGÜR- Bak aradıkların burada...

(Sahne 91)

(Kava, Barış, Saadet, Melda, Tuna, Berfin ve Medya Aynı masada yemek yemektedirler)

ALP- Özgür abla midenizin saatini bile biliyor(!)

KAVA- Her yerde gözü-kulağı vardır sağolsun... Kızlar film çekmek istiyormuş. Sende de senaryo var dediler...

ALP- Ben çelim ve oyunculukla uğraşmam. Vereyim senaryoyu okuyun. Çok önceden yazdığım bir oyun...

BARIŞ- Kamerayı verelim siz çekin.

KAVA- Bizim vaktimiz var. Biz de vakit geçirecek iş bekliyoruz.

SAADET- Nedir konusu?

ALP- Birer kopyasını vereyim şimdi. Değiştirmek istediğiniz yerleri değiştiririz. Eski bir oyunu buranın yaşam biçimine uydurdum hepsi bu.

MEDYA- Benim oyunlarımı beğenmiyorlar(!) Belki seninkini beğenirler.

BERFİN- Bunlar hayra alamet. Alp kalmayı düşünmeye başlamış...

MEDYA- Bizim gibileri kaldırabiliyorsa ne ala(!)

KAVA- Bu akşam bakarım, yarın gece haberdar olursunuz dokuz gibi.

BARIŞ- Çoktandır eğlence kentine de gitmiyoruz kızlar...

SAADET- Yok mu öyle bir sahne, bahaneyle oraları da gezsek...

MELDA- Sahne için de gidilir, zevk için de...

BERFİN- Bize sorarlar çıkışta. Bir ton Çin işkencesi anlayacağın...

ALP- Burası da açık cezaevi...

MEDYA- Herkes bir isim takmış: Kerhane diyen var, kültür yuvası, kadın oyun salonu, örümcek ağı, lokanta, Balık çiftliği... Hepsini duydum bunların.

KAVA- Bu da bir gelişmedir.

SAADET- Bu gelişmeyi bir de biz görebilsek...

BERFİN- Başladı şikâyetlere...

KAVA- Yemeği boğazımıza dizmeye kararlısınız...

ALP- Oyun tiyatroyla başlayıp sinemayla bitiyor.

KAVA- Bunu söylediğin iyi oldu. Bunları yarın konuşuruz.

ALP- Burası ne kadar kalabalıklaştı.

KAVA- İyot tedavisine gelenler oluyor(!) Medya iyi yapıyor.

MEDYA- Bunlar partili sanırım.

(Sahne 92)

(Yan masada üç kadın dört erkek yemek yemektedir, birbirleriyle konuşmaktadırlar.)

SAADET- Şu keli daha önce de görmüştüm.

KAVA- Kentler konfederasyonu yemek yemekte arkadaşlar. Sanırım iki yıllık planı konuşacaklar.

BERFİN- Yarın nasıl olsa okuruz gazeteden.

ALP- Özgür neden orada?

KAVA- İstersen sen de git... Gizli saklı bir şey olsa buraya gelmezlerdi. Geçen gün oylama yapıldı. Hangi kentin insanlarıyla birarada veya daha sık bir araya gelmek istersiniz diye. Diyarbakır az farkla Mersin'in arkasında yer aldı. Bu sadece fikir edinmek için yapılmıştı.

BARIŞ- Senin gibiler burada çok(!)
KAVA- Öyle deme. Ben buralıyım.
ALP- Yani akrabalarını mı getirmek isterdin buraya(!)
KAVA- Abartıyor bunlar. Geçsinler dalgalarını. Sen keyfine bak...

(Sahne 93)

(Yan masanın konuşmalarına Alp kulak misafiri olmaktadır)

ERKEK- Bu beleş yemekler ve şarap... İnsanı mutlu etmeye yetmiyor. İnsanlar ne arıyor bilemiyorum... Geçen gün Konya ilinde anket yapılmıştı Ankara'yla birleşmek istemişler. Nedeni biraz daha Türkleşmekmiş... İnsanlaşmak değil. Tüm bunlar geride mi kaldı acaba. Yaşlanmak bıkkınlık demekmiş biraz da...

KADIN- Doğu insanı hâlâ içki içeni solcu zannediyor. Bu yetmezmiş gibi bu insana demokrat ve sosyalist gibi payeleri de yüklüyor. Kendi akrabalarını sınır dışı etmişler dün. Haberlerde söylüyordu. Yine gelecekleri yer başka akrabalarının yanı.

ÖZGÜR- Burada yaşayanlardan şikâyetler duymaya başladık. Her zamanki şikâyetleri aşıyor bu konular. Üreyen toplumun her yeri alacağı endişesi var. Bizler her ne kadar kadın ve çocuk köyünde hayatımızı sürdürsek de buraya gelenler bu bilinçle gelmemekte ve çoğu da adeta kaçar gibi gitmekte. Burada kalanlar doğulu insanlar. Yarın yasaları da kendilerine benzetirler. Bu insanlar insanlaşmadan insanca yaşamaktan değil devlet kurma ve savaşmaktan yanadırlar.

ERKEK(2)- İstenmedik olaylar mı oluyor?

ÖZGÜR- Henüz olmamdı; fakat nüfusun çoğunluğu fikir birliğine açılan kapıdır aşiret genetiğinde...

ERKEK- Bir olay olmadan olasılıkları konuşmak doğru olmaz. İnsanların huzuru insan ilişkilerindedir. Yine de aklımızda bulunsun.

KADIN- Civar kentlerde bu sıkıntılar yok. Çoğu etnik temizlik yapıyor. Bunca kavga gürültünün bu şekilde görmezden gelinmesi biraz tuhaf...

ERKEK(2)- Birkaç münferit olay için mecazi konuşulmasın. Zan altında kalıyormuşuz gibi oluyor. Bunca yıllık hukukumuz ve birlikteliğimiz var. Birbirimize her zaman sadık olduk. Yasalara sadık olduk. Fevri davranıyorsunuz.

(Sahne 94)

(Bütün kızlar aynı anda masadan kalkmaktadırlar. Tuna yan masaya, Özgür'ün yanına oturur.)

KAVA- Nereye?

SAADET- Ben eve gidiyorum. Yorgunum.

BERFİN- Biz de eve gidiyoruz. Hem bakalım senaryoya ne anlatıyor. Belki hayatımız renklenir.

MELDA- Belki dünya turuna çıkılıyordur. Ümidinizi kaybetmeyin kızlar.

ALP- Çok beklersiniz. Ya da siz öylesini yazın ben de oynayayım.

SAADET- İyi geceler.

ALP- Ben de geleyim.

BARIŞ- Yarın görüşürüz.

(Sahne 95)

(Yan masanın konuşmaları devam etmektedir)

ÖZGÜR- Bize karşı alınan cepheyi görmek mi istemiyorsunuz? Burada aşağılanan kadınlardan değil, yaşam biçiminden de söz ediyoruz. Sorunumuz etnik istila değil. Yaşam biçimimizin bozulmaya başlanması. İnsanlarımızın isteksiz oluşu...

KADIN(2)- Bizleri itham eden yazılarınızı okuyoruz. Bunlar için bir şey yapmadığınıza sadece üzülüyoruz. Fakat daha fazlasını da yapmak gerekecek sanırım. Bizler katil, soyguncu saklamıyoruz beyler. Doğayı ve insanı koruyoruz. Ya bizim yasalarımızı bizim gibi yorumlarsınız ya da başka konfederasyon birliğine geçmek için hazırlık yaparız. İki yıllık paylaşım konularını hazırlarken bunları da düşünün. Çünkü biz düşünüyoruz.

(Sahne 96)

(Yol ayrımı)

SAADET- İyi geceler.

BERFİN- Yarın okula gel. Birinden daha kurtulduk. Şarbın var mı?

ALP- Her zaman...

(Sahne 97)

(Misafirhane)

ALP- Burasının çöpleri için de nöbetçilik mi yapılıyor.

BERFİN- Aç şu kapıyı hadi.

ALP- Sabırlı ol. Tuvalet yanda...

BERFİN- Nerede ne olduğunu bilirim.

(Sahne 98)

(Berfin odanın ışıklarını kapatır)

ALP- Bir dakika! Yapma. Elimdekilere dikkat...

BERFİN- Utanç duvarını yık artık.

(Sahne 99)

(Misafirhane. Berfin senaryoyu okumaktadır)

ALP- Sen benimle geliyor musun bugün?

BERFİN- Nereye?

ALP- Okula?

BERFİN- Neyi merak ediyorsun? Ben bakıyorum işte. Bu oyunu oynarız. Kava olur dese de demese de...

ALP- Danıştık bir kere...

BERFİN- Burada danışılacak insanlar bellidir.

ALP- Pardon(!)

BERFİN- Okulun oradaki sahilde denize gireriz.

ALP- Emredersiniz. Ben hazırım. Gidelim.

BERFİN- Ayağımı denk al(!) Yürü!

(Sahne 100)

(Okul kantini(kafeterya Akvaryum) (Konuşmalarla birlikte film çekiminin sahneleri-sahne arkasıyla gösterilmektedir))

BARIŞ- Biz arkadaşlarla görüştük Alp. Tiyatro kulübünün de aklı yattı. Fakat bu senaryoda birkaç yerde değişiklik yapılacak haberin olsun isterim.

ALP- Mesela?

KAVA- Bu kadar yol görüntüsünü çekemeyiz. Bizlerin çalışma takvimi, oyuncuların... Yoldan korkan insanlar bunlar. Yollar para ister. Biz para kullanmıyoruz.

BERFİN- Yol görüntüsünü buralarda çekin.

BARIŞ- Gerçekçi olmaz. Sanatımıza aykırı. Hem buranın insanında sanat anlayışı, bakışı, yorumu gelişmiştir. İyi bir şey yapamazsak bizi yerin dibine sokarlar. Herşeyi düşünmek gerekir. Kaynakları en verimli kullanmanın planını yapmak gerekir.

KAVA- Çok sevişme sahnesi var bunları çıkardık.

ALP- Onun yerine ne yapıyor bu insanlar?

KAVA- Eğleniyorlar, oynuyorlar, elele tutuşuyorlar, öpüşüyorlar kimi zaman... Sadece bunlar yapıyor...

ALP- Bunlar mı gerçekçilik oluyor?

BARIŞ- Genel istek bu yönde...

ALP- Başka değişen sahne, konu var mı?

KAVA- Mimarisini değiştirdik. Bu binalara ulaşamayız. Bir sanayi kentine gitmek gerekir ki kimse gitmek istemez. Bilgisayar veya diğer film görüntülerini kullanamayız.

BERFİN- Sanata aykırı(!)

BARIŞ- Çok doğru(!)

ALP- Sonra?

KAVA- Senaryoda çok küfürlü konuşmalar ve çok içkili sohbetler var.

BERFİN- Biz içmeyiz(!)

KAVA- Ondan değil. Kötü örnek olmamalı toplumumuza. Sonuçta bunu tüm köy ve konfederasyon kentleri izleyecek. Bu bizim için de bir tanıtım filmi olacak.

ALP- Küfredemiyoruz(!) Sevişemiyoruz. Yol görüntümüz bile yok. Mimari etiğimiz sanayide kaldı. Başka ne var değişen?

BARIŞ- Belki çok ileri gittiğimizi düşünebilirsin fakat biz... Kadın ve erkeklerin esmer olması taraftarıyız. Hem böylece birçok aşağılayıcı kavrama da gerek kalmamış olacaktır(!)

Sarı çıyan, yelloz gibi...

ALP- Yelloza pek anlam veremedim ya neyse... Peki, lepiskayı da çıkaralım(!)

BARIŞ- Doğal olarak.

ALP- Eh, Bu kadar değişen senaryoda bana rol var mı?

KAVA- Hiç oynamayı ima bile etmediğinden oyun metnini biraz önce dağıttık arkadaşlarla. Seni düşünmedik. Kusura bakma, söylemeliydin.

BERFİN- Ben var mıyım?

BARIŞ- Hayır. Arkadaşlar bunları söylemeliydiniz. Biz nereden bilecektik oyunda yer alacağımızı?

ALP- Haklısın. İnsan kendi hayatını yazmış zaten ne diye bir daha oynama gereği duysun ki? Üstelik sizler de hayatımı yeterince değiştirdiniz(!) Sağolun!

KAVA- İstersen senaryoyu al diyeceğim fakat bunun için dahi geç. İnsanları ikna ettik bunun için. Bize bir daha güvenmezler de...

BERFİN- Gel Alp ben seni yukarıda gezdireyim.

ALP- Ne zaman izleyeceğiz bunu?

BARIŞ- On beş yirmi gün sonra galasını yaparız.
ALP- Umarım hayatımı rezil etmezsiniz. Hadi gidelim.

(Sahne 101)

(Okulun birinci katı. Müzik sesleri duyulmaktadır)

BERFİN- Hiç kızma... Önce bize söyledin senaryoyu fakat çekimlere onları da kattın.
ALP- Bunlar senaryoyu değiştire değiştire benden bir iz bırakacaklar mı merak ediyorum. Bunlardan önce biz çekip gösteremez miyiz?

(Sahne 102)

(Kava ve Barış. Aynı anda kantinde)

KAVA- Adam iyi sabırlı davrandı. Bunların deneme olduğunu bilse böyle sabırlı olabilir miydi?
BARIŞ- Son numaramızı da yapalım o zaman karar veririz köye alınıp alınmayacağına. Aramıza belki katılmak da istemez(!)
KAVA- Bunun gibiler sakın görünür fakat tutarlı olmazlar. Sanayi bunlarda denge bırakmamış. Hadi çekimlere başlayalım. Seneyi kurtaralım(!)

(Sahne 103)

BERFİN- Filmi çeksek bile montaj için yine bunların yardımına ihtiyacımız var. Gösterim nöbetleri bunlarda vs vs.
ALP- Ulan her taraf insanlık tuzağı mıdır buranın? Nereye geldik?
BERFİN- Burada, her katta başka müzik çalınır. Şu tarafta müzik aletlerinin herkesçe kullanıldığı yer var. Buralarda her akşam bir grup çalar-söyler.
ALP- Niye bunu şimdi söylüyorsun?
BERFİN- Gezdiriyorum seni. Daha öğreneceğin çok şey var. Dur bakalım. Yavaş yavaş...
ALP- Bu gürültüde insan yaşlanır be!
BERFİN- Gel üst kata çıkalım. Beğeneceğine eminim.

(Sahne 104)

(Üst katta duvarlarda resimler ve antrede heykeller vardır)

ALP- Bunlar ağıtların resimleri... Heykeller de öyle. Nedir bunlar hakikatten.
BERFİN- Soykırım sanatı...
ALP- Muhteşem. Fakat sanatta şiddet... Yeni bir şey değil.
BERFİN- Çok emek verildi. Sadece buradaki eserler insanlığın dramını anlatmaya yeter.
ALP- Seyrettirerek arındırıyor musunuz insanları?
BERFİN- Şimdilik elimizden gelen bu!
ALP- Bu müzik, ne müziği?
BERFİN- Şimdi bunlar moda oldu burada. Asya müziği. Zamanla değişir. Hergün yeni bir şey çıkartıyorlar.
ALP- Her toplumun ritmine yaşam biçimine göre müzik değişir.
BERFİN- Evrensel müzik tutkunları var şu arada.
ALP- Pek meraklısı yok galiba(!)

BERFİN- Yoklar sanırım.

ALP- Asya müziği çok yorucu(!)

BERFİN- Siz ne dinliyordunuz İzmir’de.

ALP- Biz hâlâ daha isyanlardayız. Rock ve Bluz devam ediyor. Arabesk uyuşturur diğer taraftan. Türkü cafeler var fakat türkü çalmak yerine at yarışını dinlerdik. Geceleri de travestiler kendi isyanlarını, arabeskleştirirlerdi(!)

BERFİN- Orası da yorucuymuş(!)

ALP- İnan bu kadar yormuyordu(!) Burası Unkapanı gibi olmuş. Bütün yetenekler buraya gelirse diğer kentlerin gelişimi uzun sürmez mi?

BERFİN- Gelen giden yok. Boşuna kafanı yorma! Bunların çoğu burada doğdu, büyüdü. Şimdi bütün gençler yeni yerleri tanımak istiyorlar. Geri geliyorlar fakat buradaki genç kuşak gittikçe ve gençler yerine başka insanlar gelmedikçe, nüfus önce orta yaşlı sonra da sanırım yaşlı olacak.

ALP- Her insan önce kendini düşünüyor. Bu çok normal...

BERFİN- Bencillikle benciliğin sınırında yaşıyoruz. Bezen işin dozu kaçmakta.

ALP- Bunlara alışkınım.

BERFİN- Burada yeni oluyor. Ben alışamadım. Alışmak da istemiyoruz.

ALP- Buranın deniz manzarasında şarap bile içiliyor... Harika!

BERFİN- İç bakalım(!)

ALP- Sen?

BERFİN- Sonra sana eşlik ederim.

ALP- Nereye?

BERFİN- Yemekhanede görüşürüz. Biraz işim var. Tuna’yı görmeliyim.

ALP- Bu manzara kadına değişilir mi? Değişilir elbette! Vakit geçirmek bu kadar ucuz ve upuzun yolların ucunda mıdır? O gider, ben giderim... Neyse ki buralar تنها... Niye sızacak yer yapmazlar bunlar.

(Sahne 105)

(Özgür, Saadet, Tuna ve Berfin yemekhanenin bahçesinde dirler)

ÖZGÜR- Neden bıraktın adamı orada?

BERFİN- Sıkıldım...

SAADET- Hep böyle yapıyorsun. Ne zaman birisini görse maymun iştahın kabarıyor. Gidip yatıyorsun. İki gün sonra sıkıldım diyorsun.

TUNA- Kızlar! Kendini kaybetmeyin. Maldan konuşmuyorsunuz! Mal paylaşmıyoruz! Bir insanla birlikteliği konuşuyoruz. Elbette her canlı doğar, büyür ölür ve sevgi de böyledir fakat bu kadar çabuk ölmesinde başka bir şey aramalı?

BERFİN- Hesap verecek yaşı geçtiğimi sanıyorum. Ben yattım. Alın sizin olsun.

ÖZGÜR- Ne diyorsun Berfin? Neden böyle düşünüyorsun. Yatmana bir şey dediğimiz yok ama bu kadar da ileri gitme bence.

SAADET- Bu hep böyle ama bugün ağır konuşuyor.

BERFİN- Bu adam daha fazla dayanamaz buraya. Kava ve Barış oyun oynadılar. Adamın senaryosunu muhtemelen çalacaklardır popüler olmak için... Ne o iş yaptık diyecekler bir yıl daha bu adamlara bakacağız.

ÖZGÜR- Söylediklerini kanıtlayabilir misin?

BERFİN- Ancak filmin çekiminden sonra görebiliriz. Herkeste Alp’in senaryosu var nasıl olsa. Fakat film çekildikten sonra iş bitmiş olacak...

ÖZGÜR- Bazı şeyleri tekrar gündeme gelecek sanırım. Hazırlıklı olmalıyız. Bu böyle gidemez elbette. Ne yapalım? Biz bunları görsek de önlem alamıyorsak bu köy yakında tarih olur! Ne

emeklerle kuruldu burası... İki yücelim manyağı oyuncusu keyfimizi, rahatımızı, geleceğimizi bozmamalı?

TUNA- Ne yaptıysa bugüne kadar yasalara saygıyla yaptı Kava. Ne diyebiliriz ki?

BERFİN- En azından ne yapacağını beklemek lazım sanırım.

ÖZGÜR- Aklımızda bulunsun. Dediği gibi suçun ne olduğunu görelim. Kava buranın yerlisi... Belki senaryo çalıntıdır. Bunu da bilmiyoruz. Sen(Berfin) Kava'yı takibe al. Bakalım ne yapıyorlar? Çekimlerine gidelim. Belki bize de rol veririler.

SAADET- Kava mı? Yok, canım daha neler?

(Sahne 106)

(Medya, Berfin, Barış ve Kava sette dinlenmektedirler)

KAVA- Afferim kızlarıma. Hergeleleri istemiyorum burada. Biri gitti. Biri kaldı. Sanayi çöplüğünü burada barındırmamak gerekir.

MEDYA- Bu kadar uğraşmaya değer mi yani?

BERFİN- Bu kadar kin duymasak diyorum.

BARIŞ- Hem doğaya yakın olalım diyeceksiniz hem de sanayi çöplüğünden çocuk yapacaksınız. Pes doğrusu. Geleceğimizi ipotekliyorsunuz!

BERFİN- Kiminle istersem yatarım bundan sana ne?

KAVA- Yatabilirsin buna diyeceğim yok fakat çocuğunuza karışabilirim. Git Yasaları bir daha incele.

BARIŞ- Böylesi hepimiz için daha iyi kızlar. Bu yoldan şaşmıyoruz. Hadi çekime dönelim.

KAVA- Çok yakında o da gitmek zorunda kalacak. Merak etmeyin. Ben de erkeğim. Erkek doğasını bilirim.

(Kava sete doğru gider)

MEDYA- Yok vazgeçecek gibi değiller. Bunların yüzünden insan da erkek de bulamayacağız yakında.

BERFİN- Alkolik erkek bulamayacağız(!)

MEDYA- Gece boyunca sevişen erkek de bulamayacağız.

BERFİN- Hizmet edecek erkek de(!)

(Sahne 107)

(Alp'in sette gezinme, çekimleri izleme görüntüleri)

(Sahne 108)

(Medya, Berfin ve Melda'nın sette Alp'le konuşma görüntüleri. Alp'i uzaktan izleme görüntüleri)

(Sahne 109)

(Alp, odasındaki bilgisayardan günlük gazeteleri okumaktadır)

ALP- Tabii ki devlet varsa vergi vardır, asker vardır, polis vardır. Ordunun profesyonel olması laikliğe aykırı değil ki(!) İyice geriye gidiyoruz... Meclis binlerce yılın arpalıklığından kurtulamadı... Git diyorlar, kovuyorlar kentten; iyi de nereye gidecek bunca insan(!) Sınırları

açşalar kimse kalmaz buralarda(!) Sınırlar insanları mengene gibi sıkıyor. Ulus ilişkisi evlilik ilişkisine dönmeden çare bulunmalı. Yakında Irak'a döneriz(!) Gelelim köyün kahvesine... Neler var?

(Sahne 110)

(Aynı saatlerde okulun ikinci katında kızlar bilgisayardan haberleri okumaktadırlar...)

ÖZGÜR- Okumuş mudur?

TUNA- Okuduysa yakında gelir...

MEDYA- Her şey bu bugün belli olacak gibi...

MELDA- Neye bakılıyor? Sinema gösterimi bu akşam yazıyor?

BERFİN- Biraz daha bak, anlayacaksın...

(Sahne 111)

(Alp, odasındaki bilgisayardan günlük gazeteleri okumaktadır)

ALP- Bu akşam oyunun galası varmış. Kava poz vermek için sanki bugünü beklemiş. Geri zekâlı herif! Sanki ben yapılanları hiç anlamıyorum! (*Gazeteyi okumaktadır*) "Sinema ve tiyatro kulüpleri bir ilke imza attı. Kava'nın yazıp-yönettiği oyunda..." Vay şerefsiz hırsız! Ne kızıyorum ki? Benim senaryom mu kalmıştı zaten(!) Bari bir konuya vesile olduk, bizim de görevimiz bu kadardı... Gençliği çürütmeye değmez... Neden yaptı... Özür mü dilersindi... Eşyalarımı toplarım... Bora'yı ararım... Galasından sonra çeker giderim... Buranın suyu ısınmış(!) (*Alp Bora'yı aramaktadır*) Bora! Neredesin?

(Sahne 112)

(Gala saati. Alt kattan gala salonuna doğru insanlar merdivenlerden çıkmaktadırlar.)

BERFİN- Gelirim dedi. Ama belli olmaz. Biraz sinirliydi.

MEDYA- Bu oyun biraz fazla uzadı sanki...

BERFİN- Belki olanları sonradan Kava Alp'e anlatır diyeceğim fakat Alp anlar mı?

MEDYA- Kava'nın hiçbir şey diyeceğini sanmam. Olmuş bitmiş. Planladığını yaptı. Pişman neden olsun.

BERFİN- Gelmiş bakın!

MEDYA- Görmedi mi?

BERFİN- Anlaşılan kimseyi görmek istemedi!

ÖZGÜR- Nasıl isterse öyle olsun. Önce filmi izleyelim... **BERFİN-** Öteki kapıdan girelim. Evde mi izleseydik? Böyle olacağı belliydi!

MEDYA- Hadi yürü artık. Gelmişsin buraya...

(Sahne 113)

(Galada sahne. Tiyatro. Televizyon cini televizyondan çıkmaktadır. Sahnedeki erkek ve kadın bayılmışlardır)

MEDYA- Kava, Kava kalk hadi.

KAVA- Sürünün peşindeyiz, sesiz ol.

MEDYA - Ne sürüsü? Kalk hadi!

KAVA- Bufa... Aaaha! Sabah olmuş. Akşam ne gördük öyle? Sen de gördün değil mi?

MEDYA - Tabi ki gördüm! Fazla hassas dönemimdeyim diye de düşündüm. Çok gerçekçiydi.

KAVA- Hırsız mıydı acaba? Yoksa rüya mı? Kâbus mu?

MEDYA - Hepsi gerçekti sanırım... Nur yüzlü bir kadındı. Televizyondan çıktı. Bayılmışım. (gülerek) İnsan bir reklâmı bu kadar mı gerçekçi yapar canım...

KAVA- Ne reklâmı be! Ne diyorsun!

MEDYA - Televizyon virüsleri ve hekırları da türedi diyorlar...

KAVA- Ne saçmalıyorsun sabah sabah?

MEDYA - Eee, teknolojiye bu kadar yabancı kalırsan olacağı buydu! Al dedim sana bir cep telefonu! İnsanlar artık bilgi peşinde koşmuyor, bilgiyi kısa mesaj atıyorsun bilgi cebine geliyor.

KAVA- Yahu, ben bufalo görüyorum, nur yüzlü kadını görüyorum sen ne diyorsun anlam veremiyorum!

MEDYA - Teknoloji diyorum. İyice yaşlandın diyemiyorum ama teknolojiyi takip et diyorum.

KAVA- Ben fikir oyunlarının kuşağıyla ilgiliyim. 19. ve 20. yüzyıla gönül bağımlıyım.

MEDYA - Her şey değişir diyen bir kuşağı torunusun ama...

KAVA- Aldığımız formasyonu hak ediyoruz kuzum.

MEDYA - İyi halt ediyorsunuz! Dünyayı git bir dolaş; bak bakalım okuduğun kitaplara benziyor mu?

KAVA- Sen çok biliyorsun ya? Neyse, benden fazla dolaşmış olmana verecek cevabım yok.

MEDYA - Sen hiç bu kentin dışına çıkmadın ki...(İkisi de sandalyeye oturan kadını görür. Görmemezliğe verirler. İkisi de hem kadına hem de birbirlerine bakarlar. Görmemezlikten gelme oyunu devam eder.)

KAVA- Kahvaltıyı hazırla da yiyelim.

MEDYA - Bir kere olsun sen hazırla da diyeyim Bugün de sen hazırla fena olmaz sanırım!

KAVA- Sanırım ben hazırlasam iyi olacak(gözü ihtiyara takılır) (Hızla odadan çıkar)

(Medya, kadının yanındaki sandalyeye oturur. Kadını görüp-göremediğinden emin değildir.)

MEDYA - Teknoloji ne kadar da ilerlemiş... Düşünce hırsız mıydın acaba? Polisler bu yolu mu deniyor bu yüzyılda. 1984 romanının filmini mi izliyorduk akşam, kim bilir?

(Televizyonu açmaya gider. Vazgeçer. İhtiyarla göz göze gelirler. Cesaretini toplar.)

MEDYA - Zihnen tanışıyor muyuz? Sizden televizyondan bir tane daha çıkar mı? Arkadaş istiyor musunuz yanınıza?

TELEVİZYON CİNİ- Ben metinlerde, fikirlerde, hayatta aranan düşünceyim. Doğanın ve toplumun aklıyım. Televizyondan çıkmadım. Senin aklıdayım. Cin değilim. Teknoloji virüsü hiç değilim... Dehriyim...

MEDYA- Ne manyak bir şeysin böyle? İnsanları korkutuyorsun! Yatak odama giriyorsun! (çekinip-sıkılarak) Bak seni bu halinle kimse anlamaz ve dinlemez. Şimdi sen nesin yani? Yoksa ben mi akıl hastasıyım? Karar vermem gerekir.

TELEVİZYON CİNİ- Ben maddeyim, böyle anlıyorsan, ama doğanın akli sadece insanda bulunur; ben insanlığın kaybettiği aklıyım. Düşüncelerde varolurum. Asıl vicdan benim.

MEDYA- Eeee? Benden ne istiyorsun ya?

TELEVİZYON CİNİ- Anlamıyorsun. Benim istediğim bir şey yok, sen ne istediğini bilemiyorsun sorun bu.

MEDYA- Ben akıl sağlığı istiyorum. Eşim, aşım, maaşım evim var ne isteyebilirim ki?

TELEVİZYON CİNİ- Bunlarla gömülmek mi istiyorsun? Neruda'nın dizelerini unutuyor musun? Yavaş yavaş ölürlere/ alışkanlıklara esir olanlar/ her gün aynı yolları/ yürüyenler/ ufuklarını genişletmeyen ve/ değiştirmeyenler/ Elbiselerinin rengini değiştirme riskine bile /girmeyen/ veya bir yabancı ile konuşmayanlar/ yavaş yavaş ölürlere
MEDYA- İstemiyor muyum acaba? Ne kadar güzel söylediniz...

(Alp filmin kalan kısmını izlemeden ayrılır. Melda da onun peşinden gider.)

(Sahne 114)

(Melda Alp'i Okulun çıkışında seslenerek yakalamıştır)

MELDA- Alp bekle!

ALP- Ne oldu?

MELDA- Beni de gittiğin yere götürür müsün?

ALP- Gittiğimi nereden çıkardın?

MELDA- Beni de götürür müsün?

ALP- Hazırlandın mı?

MELDA- Yirmi dakika sürmez.

ALP- Köyün girişinde bekliyorum.

MELDA- Söz yirmi beş dakikada oradayım. Eşyalarımı toplar gelirim. N'olur bensiz gitme! Lütfen bekle.

ALP- İyi tamam, beklerim... Çabuk ol!

(Sahne 115)

(Gala sonunda okulun bahçesi)

TUNA- Kava'nın günü bugün.

BERFİN- Yılım en iyi erkek oyuncusu(!)

MEDYA- Bize ödül yok mu?

ÖZGÜR- Sataşmayın.

BERFİN- Bu gidişle bütün dişiler Kava'nın koynuna kalacak(!)

TUNA- Melda, film izlerken yanımdan ayrıldı. Geldi mi?

BERFİN- Görmedim.

(Sahne 116)

(Alp girişteki binadan evraklarını almış, dışarı çıkmaktadır.)

TUNA- Bir kişi daha kayboldu...

ÖZGÜR- Dayanamadı.

MEDYA- Aşkının peşinden gitmiştir(!) Alp filmin başında dışarı çıkıyordu, O da peşinden gitmiştir(!)

BERFİN- O sıksa kızıdan her şey beklenir(!)

TUNA- Kıskanma(!)

BERFİN- Sensin kıskanç, yaşımı almışsın...

(Sahne 117)

(Alp, motorunu temizler.)

MEDYA- Kıskanma(!)

BERFİN- Gelmeyin üstüme... Sökerim geçmişinizi(!)

(Sahne 118)

(Melda gelir (Yaşlı kadın(Masadaki görevli) ikisini izlemektedir) ve Alp'in motoruyla yola çıkarlar. Alp ve Melda'nın yol görüntüleri...)

ÖZGÜR- Her ne yapıyorlarsa yapsınlar. Bu bizi ilgilendirmez. Kava'nın yaptığını düşünüyorum... Bu topraklar partimizin... Bu insanlar huzurumuz. Yasalar geleneğimiz... Bunları, siyasi dengelerimizi, iki sanayi çocuğuna değişemeyiz... İnsanların biri gider biri gelir... İnsan ilişkilerini değneğimizle düzenlemedik... Tüm yaşadıklarımız tecrübedir; bundan sonrasına daha çok dikkat ederiz... Maalesef, bu insanlardadır umudumuz!

SON